Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1825 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 12 martie 1955

Creşterea necontenită a forţei economice a ţărilor lagărului socialist

NU DE MULT ziarele au publicat cifre despre îndeplinirea planurilor de stat în Uniunea Sovietică şi în celelalte ţări ale lagărului socialist. Inima ni s-a umplut de bucurie citind despre succesele dobîndite pe întinsurile cuprinse de la Elba la Pacific. Sînt succesele lagărului păcii, democraţiei şi socialismului — cea mai mare realizare a popoarelor — lagăr ce cuprinde mai mult de o treime din populaţia globului. Forţa acestui lagăr provine din faptul că în ţările lagărului socialist, puterea se află în mîinile muncitorilor şi ţăranilor. Şi cu toate că aceste ţări se află pe diferite trepte ale dezvoltării lor, ele se caracterizează prin comunitatea căilor de dezvoltare social-economică, prin comunitatea ideologiei lor şi prin unitatea scopului final.

Bogăţiile ţărilor lagărului socialist sînt nenumărate. Nu există materie primă care să lipsească acestor ţări, iar unele dintre ele au rezerve de materie primă necesară producţiei energiei atomice. Cărţile de geografie ne arată că Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în ceea ce priveşte rezervele de petrol, minereu de fier, minereu de mangan, apatită, săruri de potasiu etc. Uriaşe sînt şi bogăţiile Chinei eliberate de sub jugul secular al imperialismului străin. Ea ocupă primul loc în lume în ce priveşte rezervele de wolfram, stibiu, cositor, şisturile combustibile, sulful nativ şi unul din primele locuri în privinţa resurselor de cărbune, minereu de fier, bauxită etc. In Ungaria se găsesc mari zăcăminte de bauxită. R. P. Polonă ocupă primul loc în privinţa rezervelor de minereu de zinc şi unul din primele locuri în privinţa rezervelor şi extracţiei de cărbune. Ţara noastră deţine primul loc în Europa (după U.R.S.S.) în privinţa rezervelor de petrol.

Şi toate aceste imense bogăţii sînt puse acum în slujba fericirii omului, în slujba construirii unei vieţi mai bune. Desigur însă că o astfel de orientare a politicii ţărilor lagărului socialist provoacă furia cercurilor agresive din occident care se tem de întărirea ţărilor iubitoare de pace ca şi de influenţa pe care succesele acestor ţări o exercită asupra maselor populare din întreaga lume. Dînd în vileag planurile stăpînilor săi, ziarul reacţionar american „Washington Post" scria în sfîrşitul anului trecut că „în sînul guvernului S.U.A. există oameni care consideră că S.U.A. trebuie să-şi folosească puterea pentru a paraliza dezvoltarea ţărilor comuniste". Dar este de la sine înţeles că nu stă în nici un caz în puterea guvernului de afacerişti din Wall-Street realizarea unor asemenea planuri.

Este şi exemplul că încercările de blocadă economică iniţiată de S.U.A. împotriva ţărilor lagărului socialist s-au întors ca un bumerang împotriva organizatorilor ei. Cele 12 state care formează lagărul socialist nu numai că n-au fost frînate în dezvoltarea lor dar au sporit schimburile de mărfuri consolidînd piaţa mondială democratică, ceea ce a avut ca urmare îngustarea şi restrîngerea posibilităţilor de comerţ ale principalelor ţări capitaliste.

Sînt bine cunoscute succesele înregistrate pe tărîm economic de marea Uniune Sovietică. Recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adus întregii lumi noi dovezi despre forţa marelui stat constructor al comunismului. La sfîrşitul anului care a trecut, industria grea a Uniunii Sovietice — baza dezvoltării economiei naţionale şi a capacităţii de apărare — era de 3,4 ori mai mare decît în 1940, în ajunul agresiunii hitleriste. Deci astăzi Uniunea Sovietică este mult mai înarmată decît a fost atunci cînd a zdrobit puternica maşină de război hitleristă, poporul sovietic fiind gata şi acum să dea riposta cuvenită oricărui agresor.

Nu se poate să vorbim despre succesele pe tărîm economic înregistrate în anul care a trecut de Uniunea Sovietică fără să amintim despre punerea în funcţiune a primei centrale electrice industriale acţionate pe baza energiei atomice. In Uniunea Sovietică ia o dezvoltare mereu mai mare folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice. Marile posibilităţi ale Uniunii Sovietice în acest domeniu sînt confirmate şi de ajutorul generos pe care-l dă unor ţări prietene — printre care şi ţării noastre — în folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice.

Cu ani în urmă, cînd se vorbea despre China se pomenea numai despre mizeria cruntă a acestei ţări, despre înapoierea ei economică, despre ţara multor sute de milioane de clienţi pentru trusturile imperialiste. Astăzi, din marea China populară ne vin altfel de veşti. Numai în patru ani de putere populară producţia industrială a Chinei a crescut de aproape două ori.

11 miliarde kilowaţi-ore de energie electrică (de 2,5 ori mai mult ca în 1949), 82 milioane tone cărbune (de 2,6 ori mai mult ca în 1949) a produs R. P. Chineză anul trecut. Realizările industriei chineze sînt dovedite şi de asemenea succese ca terminarea în anul trecut a primei serii de avioane şi a primului vas de coastă construite în R. P. Chineză.

Aproape toate ţările europene de democraţie populară erau cunoscute în trecut ca ţări lipsite de industrie, furnizoare doar de materii prime şi anexe agrare ale puterilor imperialiste. Situaţia acestor ţări se prezintă astăzi cu totul altfel. Producţia industrială a Poloniei a întrecut pe cea a Italiei şi va depăşi în scurt timp pe cea a Franţei. Producţia de energie electrică a Cehoslovaciei a întrecut pe cea a Franţei şi Italiei, iar în ceea ce priveşte producţia de oţel — calculată pe cap de locuitor — a ajuns aproape Anglia. Acest lucru a fost cu putinţă numai sub regimul democrat-popular care a făcut posibilă crearea în Cehoslovacia a unei puternice industrii grele şi nu numai a industriei uşoare care predomina în trecut.

Producţia industrială a crescut în Ungaria şi România de aproape trei ori. In 1955 producţia industrială a R. P. Albania va creşte de 12 ori faţă de nivelul dinainte de război.

Ţara noastră produce 10 milioane tone petrol anual — o dată şi jumătate mai mult decît în 1938. Peste 6 milioane tone de cărbune — de peste două ori mai mult decît în 1938. Aproximativ 2 milioane tone de ciment — aproape de patru ori mai mult decît în 1938.

Succesele lagărului socialismului sînt atît de evidente încît ele nu mai pot fi ascunse nici de unele ziare reacţionare din occident. Astfel, ziarul reacţionar american „New York Herald Tribune" este nevoit să scrie că „industria socialistă a Uniunii Sovietice lucrează uimitor de bine şi într-un ritm impresionant... Ea depăşeşte în mod vădit ritmul dezvoltării puterilor occidentale şi chiar al S.U.A.". Iar alt ziar american, „Christian Science Monitor" referindu-se la ţările europene de democraţie populară recunoaşte că „ţări altădată înapoiate au devenit acum centre industriale destul de importante ale unor armate de muncitori... Azi, ţările din Răsărit, conduse de comunişti, pot rivaliza în multe domenii cu Europa occidentală. Producţia de oţel, cărbune, energie electrică şi ciment, luată pe cap de locuitor, a ajuns aproape de cea a Europei occidentale şi în unele cazuri o depăşeşte."

Aceste constatări capătă o semnificaţie şi mai largă dacă comparăm rîndurile de mai sus cu cele spuse în urmă nu cu mult timp de însuşi preşedintele Statelor Unite, Eisenhower, care recunoştea în mesajele adresate Congresului american, în legătură cu situaţia economică a Statelor Unite: „persistenţa unor dificultăţi în unele sectoare", „manifestări de fluctuaţii în privinţa industriei" ca şi existenţa unor „industrii şi localităţi care au suferit de pe urma unui şomaj serios". Desigur însă că aceste fraze meşteşugite cu grijă nu oglindesc nici pe departe situaţia grea a industriei americane care în ciuda militarizării ei nemaicunoscută în istorie alunecă din ce în ce mai mult pe panta crizei. Situaţia economică nu este mai bună nici în celelalte ţări capitaliste. După cum a arătat în recenta sa cuvîntare tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej „dacă comparăm situaţia celor şase democraţii populare — Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria şi Albania cu situaţia a şase ţări capitaliste din Europa: Franţa, Belgia, Austria, Danemarca, Grecia şi Luxemburg reiese limpede că indicele creşterii producţiei în ultimii cinci ani a fost în ţările de democraţie populară de 5-6 ori mai mare decît în aceste ţări capitaliste".

Înflorirea continuă a economiei ţărilor lagărului democratic este o dovadă a superiorităţii economiei socialiste asupra celei capitaliste.

La succesele economice ale ţărilor lagărului socialist şi-o contribuţie importantă o aduce tineretul din aceste ţări. Pe marile şantiere naţionale, pe întinsele ogoare ce trebuie desţelenite, în cabinetele de lucru, peste tot milioane şi milioane de tineri îşi închină forţele pentru întărirea ţărilor lor.

Tineretul patriei noastre este mîndru că păşeşte alături de întregul nostru popor în cadrul marelui front al păcii şi socialismului şi este hotărît să stea ferm la postul de luptă fără să-şi precupeţească forţele pentru construirea socialismului şi pentru apărarea păcii.

Semnarea planului de muncă pe anul 1955 pentru aplicarea acordului de colaborare culturală între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Chineză

Intre 25 februarie şi 10 martie au avut loc la Bucureşti lucrările comisiei mixte romîno-chineze în vederea elaborării planului de muncă pe anul 1955 pentru aplicarea acordului de colaborare culturală dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Chineză.

Din partea romînă, planul de muncă a fost semnat de Mihail Roşianu, preşedintele Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, preşedinte al delegaţiei culturale romîne, iar din partea chineză de Ke Bo-Nian, ambasadorul R.P. Chineze la Bucureşti, preşedinte al delegaţiei culturale chineze.

La semnarea planului de muncă au fost de faţă reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Ministerului Învăţămîntului, Ministerului Afacerilor Externe, ai Academiei R.P.R., Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, fruntaşi ai vieţii ştiinţifice, culturale şi artistice, reprezentanţi ai presei.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei R.P. Chineze la Bucureşti.

Lucrările comisiei mixte romîno-chineze au decurs într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

PRIMAVARA SA NE GASEASCA PREGATIŢI

CONSTANŢA. — (De la corespondentul nostru). — Ritmul reparaţiilor şi al pregătirilor pentru primăvară a crescut simţitor în ultimul timp în regiunea Constanţa. Pînă de curînd, în întreaga regiune, s-a îndeplinit planul la reparaţii în proporţie de 97,14 la sută. Gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole stau cel mai bine, avînd îndeplinit planul în proporţie de peste 99 la sută, iar S.M.T.-urile au îndeplinit 91,13 la sută din plan.

Fruntaşe la reparaţii sînt raioanele Istria cu 98,94 la sută, Feteşti şi Medgidia, cu 97,75 la sută. Dintre S.M.T.-uri cele mai bine stau Hîrşova şi Casimcea, care au 94 la sută din tractoare gata de a ieşi în campanie şi S.M.T.-ul Făcăieni care a reparat 90,3 la sută din tractoare. In ceea ce priveşte reparatul plugurilor, semănătoarelor şi cultivatoarelor, acestea sînt gata în multe locuri.

Nu acelaşi lucru se poate spune şi despre S.M.T. Jegălia care, pînă la 2 martie, nu reparase decît 52,1 la sută din tractoare. În urmă cu reparaţiile au rămas şi S.M.T.-urile Adam Clisi (cu 56 la sută din tractoare reparate), Hagieni (cu 58,8 la sută) şi Ceamurlia (cu 61,4 la sută).

Îngrăşămintele naturale care în trecut nu erau întrebuinţate de mulţi ţărani muncitori dobrogeni, sînt acum folosite din ce în ce mai larg. Pe ogoarele regiunii Constanţa s-au cărat, între 1 ianuarie şi 28 februarie, 143.359 tone de bălegar. Cel mai mult gunoi de grajd a fost cărat în raioanele Băneasa (53.650 tone) şi Medgidia (28.544 tone).

Muncile pentru pregătirea lucrărilor agricole de primăvară se desfăşoară cu intensitate în întreaga regiune. Sînt necesare însă şi mai multe eforturi pentru a pregăti toate condiţiile declanşării la vreme a campaniei de însămînţări în regiune şi executării însămînţărilor în cele mai bune condiţiuni agrotehnice, pentru a obţine recolte mult sporite la hectar.

—o—

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R.

Vineri, la Palatul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. tovarăşul dr. P. Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, a înmînat Rozaliei Şeţu, soţia lui Aurel Şeţu, Ordinul „Steaua R.P.R." clasa 3-a cu care Prezidiul Marii Adunări Naţionale a decorat post-mortem pe Aurel Şeţu, pentru spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă, căzînd la datorie.

★

Tot eri, au fost înmînate Ordinul Muncii clasa 1-a profesorului Mihail Carp, pentru îndelungată activitate didactică şi culturală, Ordinul Muncii clasa 3-a inginerului Ion Constantinescu, consilier tehnic al Direcţiei tehnice din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor, pentru merite deosebite în muncă şi Ordinul Muncii clasa 3-a actriţelor Any Braeschi şi Ana Luca, de la Teatrul Naţional din Iaşi, pentru merite deosebite în activitatea teatrală.

(Agerpres)

METAL — pentru întărirea patriei
METAL — pentru făurirea bunăstării

Producţia de metal a ţării trebuie să crească în 1955 cu

18%

faţă de 1954.

Iată ce ne scriu despre munca lor în legătură cu aceasta tinerii metalurgişti de la Combinatul „Gh. Gheorghiu - Dej" Hunedoara.

Şi sectorul nostru, oţelărie Siemens Martin de la Combinatul „Gh. Gheorghiu - Dej"-Hunedoara face parte din unităţile care nu şi-au realizat integral sarcinile de plan pe anul trecut, ducînd astfel, aşa cum a arătat Comunicatul privind îndeplinirea planului de stat pe anul 1954, la nerealizarea în general a sarcinilor în ceea ce priveşte producţia de oţel. Lipsurile din oţelăria noastră s-au manifestat mai ales în ceea ce priveşte folosirea capacităţilor de producţie, respectiv a cuptoarelor Siemens Martin. Reparaţiile unor cuptoare, de altfel deseori prost făcute, s-au şi prelungit anul trecut peste termenul planificat, iar procesul de producţie de multe ori s-a desfăşurat neritmic din cauza neîndeplinirii planului de aprovizionare cu fier vechi.

Defecţiunile în această privinţă se leagă de nivelul general de pregătire, atît al oţelarilor ce au avut de condus cuptoarele cît şi al muncitorilor din echipele de reparaţii care au fost îndeosebi neglijaţi.

Faptul că tinerii, dintre care mulţi execută la noi operaţii de bază în procesul de producţie, n-au fost instruiţi temeinic de către corpul tehnic de conducere, a dus nu numai la folosirea incompletă a capacităţii de producţie, dar şi la depăşirea procentului admis de rebuturi şi la calitatea necorespunzătoare a multor şarje de oţel.

Lipsurile anului trecut ne-au frămîntat mult, atît pe tehnicieni şi ingineri cît şi pe muncitorii tineri şi vîrstnici. Ne-am dat seama că, pe cînd poporul nostru muncitor luptă pentru dezvoltarea industriei grele ca bază a dezvoltării tuturor celorlalte ramuri ale economiei naţionale şi ca un factor principal pentru întărirea capacităţii de apărare a ţării, noi am rămas datori patriei mii de tone de oţel.

Astăzi, cînd ţara noastră are nevoie de atîtea maşini pentru industrie şi agricultură, şi cînd, pe de altă parte, vedem cum imperialiştii americani şi englezi pun din nou arme în mîinile revanşarzilor hitlerişti, noi, oţelarii, nu ne putem îngădui să pierdem nici un strop din metalul atît de necesar patriei.

E drept, am semnat pentru pace, împotriva războiului atomic; dar semnătura trebuie să ne-o întărim prin fapte. De aceea, pentru noul an, aşa cum au cerut hotărîrile partidului şi guvernului, noi am elaborat noi măsuri tehnico-organizatorice, menite să asigure în 1955 nu numai compensarea datoriei de oţel din trecut, dar şi depăşirea sarcinilor de plan.

Pentru a obţine o producţie sporită de oţel şi a realiza economii peste plan, colectivul oţelăriei Siemens Martin şi-a propus să lupte în primul rînd pentru a pune în valoare rezervele noastre interne în privinţa utilizării depline şi chiar măririi capacităţii de producţie a cuptoarelor.

Iată pe tînărul Dumitru Brînzei, unul din prim-topitorii tineri, responsabil de brigadă utemistă care ştie să se ţină de cuvînt. Altădată, la cuptorul nr. 1, la care lucrează, şarja dura 10 ore. Anul acesta cuptorul a fost reconstruit şi perfecţionat. Prin modificările făcute sub îndrumarea conducerii sectorului, noi am reuşit să-i ajutăm pe oţelari să scurteze timpul de pregătire a unor şarje pînă la 6 ore, ceea ce constituie un început bun.

Anul acesta, schimbul nostru, al tineretului, a început să pornească cu îmbunătăţirea muncii de la lucruri care par neînsemnate dar care îşi au valoarea lor. Înainte de a prelua schimbul, brigăzile de tineret ţin scurte consfătuiri. Acestea constituie un bun prilej pentru a reaminti fiecăruia ce are de făcut. În timpul lucrului ne concentrăm atenţia mai ales asupra risipei de timp, ştiut fiind că nefolosirea din plin a timpului de muncă împiedică creşterea productivităţii muncii.

Există de asemenea în meseria noastră, ca şi — desigur — în alte meserii, o serie de obligaţii prevăzute în tehnologie, pe care deşi le cunoaşte toată lumea, din păcate însă nu toţi le aplică.

Noi am început în noul an să îndeplinim conştiincios asemenea sarcini strict necesare pentru desfăşurarea normală a muncii ca ajustarea parţială a cuptoarelor chiar în timpul afinării şarjei precedente aşa încît vatra cuptorului să stea cît mai puţin timp descoperită şi să fie şi păstrată în bune condiţiuni. La fel, acum s-a creat o concordanţă între operaţiile şarjelor şi regimul termic al cuptoarelor, astfel ca fiecare operaţie să fie îndeplinită la temperatura necesară, prin aceasta economisindu-se combustibil şi mărindu-se durata de funcţionare a bolţilor de cuptor.

În Uniunea Sovietică, unde am avut fericirea să studiez, se folosesc multe metode înaintate care asigură folosirea tot mai deplină a cuptoarelor Martin. Este datoria mea să lupt pentru aplicarea lor de către toţi muncitorii din schimbul tineretului, pe care-l conduc. Metodele importante ale inovatorilor sovietici Macar Mazai, Matulineţ şi Covaliov, menite să asigure o producţie mai mare de oţel pe fiecare metru pătrat de vatră a cuptorului şi elaborarea rapidă a şarjelor, se folosesc acum la noi de mai multe brigăzi. Pentru sprijinirea acestor metode am introdus în sector cîteva sisteme noi. O mare însemnătate are sistemul savantului sovietic P. V. Umrihin, care prin separarea zgurei din cuptor înainte de topirea totală a şarjei realizează grăbirea elaborării oţelului şi ridicarea calităţii sale. De asemenea, foarte eficace este dozarea ştiinţifică a încărcării cuptorului cu diferite materiale. În locul încărcării „după ochi" acceptată înainte, noi practicăm încărcarea numai cu materiale analizate de laborator. Proporţia diferitelor materiale eu o asigur pe baza unor calcule noi, rapide, inspirate de la oţelăriile combinatelor metalurgice sovietice din Magnitogorsk, Taghil şi Cuzneţk, adaptate condiţiilor noastre.

Printre obligaţiile pe care ni le-am luat la începutul anului figura şi aceea de a încărca cuptoarele cu materiale într-o ordine raţională. Acest angajament însă n-a fost îndeplinit. Noi nu putem proporţiona azi încărcarea cu fier vechi, introducînd în cuptor atît blocuri, cît şi bucăţi mărunte (aşa zis „fier uşor") din vina conducerii serviciului aprovizionării (director tov. Constantinescu) care nu asigură sortarea fierului vechi. Datorită practicării unui sistem nejust de salarizare a muncitorilor din sectorul respectiv, aceştia, în loc să fie stimulaţi la creşterea producţiei de oţel, sînt împinşi să lucreze la tona de fier vechi şi îndreaptă de aceea spre cuptoare întîi numai blocuri mari uşor de adus. Bine înţeles că mai apoi, rămînînd fără blocuri, ei nu mai au cu ce să ne aprovizioneze şi umplu platoul de cutii de conserve şi şpan care singure nu pot asigura şarje rapide şi izbutite.

În pofida acestei greutăţi, cei mai mulţi oţelari muncesc cu drag. Datorită metodelor bune folosite, astăzi schimbul nostru, al tineretului, este fruntaş între cele trei schimburi ale oţelăriei. În lunile ianuarie şi februarie 1955 oţelarii şi-au îndeplinit planul, realizînd şi 54 şarje rapide peste plan.

Perspective mari stau acum în faţa noastră. Pentru a da patriei mai mult oţel, un mare rol îl are în mobilizarea tinerilor din oţelărie organizaţia noastră de secţie U.T.M., sub permanenta conducere a organizaţiei de partid. După cum am arătat, anul trecut s-au manifestat mari lipsuri în privinţa ridicării calificării tineretului din sector. Acum este neapărat necesar ca biroul organizaţiei U.T.M. să fie iniţiatorul perfecţionării profesionale a tinerilor. În această direcţie de mare folos poate fi organizarea unei serii de conferinţe tehnice pentru tineret, ţinute de maiştri şi ingineri, şi exemplificate la locul de muncă. Toată grija trebuie acordată, alături de oţelari, şi tinerilor din echipele de reparaţii, de care depinde mult buna funcţionare a cuptoarelor şi scurtarea duratei lor de imobilizare.

Tinerii din oţelăria Combinatului metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej", alături de vîrstnici, sînt dornici să-şi îndeplinească îndatorirea faţă de poporul muncitor. Îndeplinind şi depăşind planul nostru, vom arăta tuturor că ştim să impunem pacea.

Ing. GH. RADULESCU
şeful schimbului tineretului la oţelăria Siemens-Martin

Puterea colectivului

Pare curios că atunci cînd te gîndeşti la vreunul din tinerii din sectorul nostru îţi apar în minte toate brigăzile. Dar e normal. Fiecare e acum atît de legat unul de celălalt, atît de alături de brigadă, încît înlocuirea imaginii unuia cu a tuturor e firească. Şi totuşi, înainte...

Tinerii Burtică Ioan şi Pop Manole erau cei mai nedisciplinaţi băieţi din întreg sectorul laminoare. Lucrau fără tragere de inimă şi nu-i pasiona meseria lor, întîrziau mai mereu, iar în timpul lucrului, cînd îi căutai nu-i găseai la locul de muncă. Numai membrii postului de control condus de Stroe Dumitru îi descopereau dormind.

Postul de control nu i-a iertat. Membrii săi au scris articole şi le-au făcut caricatura la gazeta de perete. Tinerii din brigada condusă de Ciuciu Vasile i-au ajutat şi ei la timp. Nu a trecut mult timp şi cei doi tineri, cu sprijinul biroului organizaţiei U.T.M. şi al colectivului din brigadă, din codaşii sectorului au trecut în rîndul fruntaşilor. Cînd îl întrebi acum pe Burtică cum merge treaba în brigada din care face el parte, îţi răspunde că e fruntaşă şi poate să-ţi vorbească ore în şir despre subiectul preferat: măiestria muncii de laminorist

NICOLAE ŢIPEL
— Laminorist —

PRIMUL RĂZBOI DE ŢESUT AUTOMAT FABRICAT ÎN R. P. R.

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii uzinelor metalurgice „Unirea" din Cluj au sărbătorit zilele acestea un eveniment deosebit pentru viaţa uzinei: realizarea primului război automat de ţesut A.T. 115. Mîndria constructorilor este cu atît mai mare cu cît acest război automat de ţesut este fabricat pentru prima oară în ţara noastră, după proiectul şi documentaţia tehnică a războiului automat de ţesut sovietic A.T. 100.

Noul război automat de ţesut, care va putea fi întîlnit în curînd în ţesătoriile noastre, se foloseşte pentru fabricarea ţesăturilor de bumbac şi împletituri.

Pentru construirea acestui război şi-au adus contribuţia lor însemnată un colectiv de muncitori, ingineri şi tehnicieni, între care se află Perer Francisc, maistru montator, Culcear Gheorghe, Regheţi Vasile, precum şi utemiştii Adalbert Simo şi Adalbert Harmoti.

PENTRU VIAŢA NOASTRĂ NOUĂ

SPORTIVII ÎŞI ÎNTĂRESC SEMNĂTURILE PE APEL

Sutele de stadioane şi terenuri sportive găzduiesc zilnic întreceri dîrze la care participă cu entuziasm tinerii sportivi ai patriei noastre.

În întîlnirile internaţionale ei întăresc legăturile de prietenie cu sportivii din toate ţările lumii, aducînd patriei noi recorduri şi performanţe valoroase, contribuind astfel la apărarea păcii între popoare. Cu aceeaşi hotărîre şi dîrzenie cu care se întrec pe terenurile de sport, sportivii sînt hotărîţi să apere, de va fi nevoie, cu piepturile lor, patria, căreia azi îi închină succesele.

La locurile de muncă sau pe terenurile de sport, alături de întregul popor, sportivii semnează Apelul de la Viena cu încrederea fermă că forţele păcii din întreaga lume vor stăvili acţiunile nebuneşti ale aţîţătorilor la un război atomic.

Participanţii la campionatu' republican de schi semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

★

Alma Ata. Aci, pe patinuarul care se găseşte la 1800 metri altitudine, patinatorii din lotul R.P.R. au stabilit 24 noi recorduri în cadrul concursurilor care s-au desfăşurat.

Patinatoarea Elena Creţu, de pildă, ajutată zi de zi de prietena ei, patinatoarea sovietică Tamara Rîlova, campioană mondială, a stabilit 5 noi recorduri la senioare. Celelalte recorduri au fost stabilite de patinatorii Titus Sarca, Valerian Kurt şi Zoltan Szekely.

Cicliştii din lotul R.P.R. au semnat Apelul vieţii. Ei sînt hotărîţi să întărească semnăturile pe Apel cu noi succese în vederea viitoarelor întîlniri internaţionale.

În clişeu, o parte din componenţii lotului R.P.R. se antrenează pentru a participa la Cursa Păcii.

★

Animaţi de dorinţa de a întări semnăturile puse pe Apel, participanţii la campionatul republican de schi pe anul 1955 care s-a desfăşurat la Poiana Stalin, au obţinut rezultate demne de remarcat. Proba de fond pe distanţa de 50 de km. a fost cucerită de Gheorghe Drăguş (C.C.A.) care a acoperit această distanţă în 3h.02'43", rezultat care este cu 4'7" mai bun decît timpul prevăzut pentru norma de maestru al sportului.

Cornel Crăciun de la aceeaşi asociaţie a cucerit pentru a noua oară titlul de campion R.P.R. la proba de sărituri, iar Manole Aldescu, care a obţinut titlul de campion R.P.R. la proba de fond 30 km., a parcurs această distanţă în 1h.51'12".

★

De asemenea scrimerii noştri care au participat la concursurile organizate la Leipzig s-au întrecut cu cei mai buni trăgători din R. D. Germană, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, reuşind după o luptă dîrză să se claseze pe primele locuri.

Olga Orban — floretă — şi Tudor Ilie — spadă — au cucerit locul I în clasamentele individuale. De asemenea, pe echipe, locul I a fost ocupat tot de reprezentanţii ţării noastre.

Acestea sînt numai cîteva exemple de felul cum întăresc sportivii noştri semnăturile depuse pe Apelul de la Viena. Asemenea lor, boxerii şi fotbaliştii, luptătorii şi baschetbaliştii, gimnaştii, atleţii şi înotătorii, obţin pe zi ce trece noi victorii sportive care, alături de succesele lor în producţie, contribuie la întărirea patriei noastre, la apărarea păcii.

Creşte numărul semnăturilor pe Apel

Campania de semnături pe Apelul de la Viena continuă cu însufleţire în toată ţara. Cetăţenii patriei noastre semnează cu încredere în forţa de neînfrînt a lagărului păcii Apelul Consiliului Mondial al Păcii, hotărîţi să apere înfăptuirile muncii noastre paşnice.

Printre cei 367.625 de cetăţeni din regiunea Arad care au semnat pînă la 7 martie Apelul de la Viena, se află şi locuitorii din 175 de comune şi sate, care au semnat cu toţii Apelul, cei 74.408 de semnatari din raionul Arad, 55.000 de cetăţeni din raionul Sînnicolau Mare şi 46.534 de locuitori ai raionului Criş.

In multe din comunele şi satele din ţară, campania de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena s-a terminat. Astfel, locuitorii comunelor Sinoe, Zebil, Nicolae Bălcescu, Baia, din regiunea Constanţa, şi din alte comune şi sate din regiunile Bacău, Bîrlad, Piteşti, Stalin, Timişoara, Cluj şi din alte regiuni ale ţării au semnat cu toţii Apelul.

Alăturîndu-se cu hotărîre protestului popoarelor lumii împotriva pregătirilor criminale de război pe care le fac cercurile imperialiste, aproape 850.000 de locuitori ai regiunii Craiova, 639.000 de locuitori ai regiunii Cluj, peste 350.000 de cetăţeni din regiunea Bacău, 23.561 de cetăţeni din raionul Istria, peste 75.000 de cetăţeni din raionul Cîmpina şi 60.000 de cetăţeni din oraşul şi raionul Reşiţa au semnat cu încredere Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Alături de sutele de mii de semnături ale cetăţenilor din regiunea Piteşti aşternute pe Apelul de la Viena, s-au mai adăugat alte peste 51.500 de semnături.

★

În Regiunea Autonomă Maghiară, Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva războiului atomic a fost semnat pînă în ziua de 8 martie de 346.128 de cetăţeni. Numai în oraşul şi raionul Tg. Mureş au fost strînse pînă acum pe Apel 81.128 de semnături. În raionul Odorhei au semnat Apelul 55.000 de cetăţeni, iar în raionul Reghin peste 40.000 de cetăţeni.

Pentru condamnarea pregătirilor făcute de imperialişti în scopul dezlănţuirii unui război atomic, la Medgidia a avut loc zilele trecute o adunare a cultului musulman. Iacub Mehmet, şeful cultului musulman, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a vorbit cu acest prilej despre utilizarea energiei atomice în scopuri paşnice. La adunare au mai luat cuvîntul Faic Omer, profesor la seminarul musulman din Medgidia, şi preotul musulman Sadîc Duoazi, care au arătat progresele uriaşe la care poate ajunge omenirea prin întrebuinţarea energiei atomice în scopuri constructive.

Adunarea a votat o moţiune adresată Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. în care se arată că toţi credincioşii cultului musulman se alătură luptei dusă de oamenii cinstiţi din ţara noastră pentru apărarea păcii.

LITERATURĂ-ARTĂ

Horia Aramă

ANII NOŞTRI FRUMOŞI

Incă nu am uitat ce-s rupturile-n coate,
Cum se joacă de ger — n-am uitat.
Din coloana-amintirilor nu putem scoate
Pîinea acră şi grea de soldat.

Să tăcem însă nu ne mai este în fire,
Să luptăm pentru domni — nu mai ştim.
Nu ne cearcă cu plins a durerii-amintire
Ci cu zimbetul întinerim.

Anii noştri frumoşi stau ca plopii pe drumuri,
Tot mai-nalţi şi cu frunza de-argint.
Nu-n zadar i-ar voi vechii duşmani în scrumuri,
Sau măcar, într-ascuns, putrezind.

Doar că noi nu le facem duşmanilor jocul,
N-aţipim legănaţi de caleşti.
Mai cuminte ar fi să nu-şi cerce norocul
In aceste cîmpii romîneşti.

Incă nu am uitat ce-s rupturile-n coate,
Ne croim primul strai „mai aşa"
Dar tăiem grijuliu, ca s-avem, între toate,
Şi de-o grea, ostăşească manta

Incă nu am cîntat cit putem, cît ni-i vrerea,
Şi de glume-am rămas nesătui
Dacă patria însă cerca-va durerea,
Agăţa-vom ghitara în cui;

Invăţa-vom din nou, de-o să fie nevoie.
Cum se coase un petec de soi
Pîinea aspră de-ostaş cu de-ostaş bunăvoie
O vom ţine în cinste la noi.

Şi-n năpraznicul ger apăra-vom căldura,
Anii noştri cei aprigi şi blînzi
Iar iubirea din noi străjui-vom cu ura
Pînă-n ceasul supremei izbînzi.

Florin Mugur

MASCA

Bani a avut, femei şi tinereţe,
Frumos a fost şi dîrz, de slugi temut.
Azi — nici femei, nici aur, nici ospeţe...
Nu i-a rămas nimic din ce-a avut.

In casa gri, cu zidurile reci,
La care nimenea nu bate-n poartă,
Privind tăcut spre pomii goi şi seci,
In circă gîrbov anii grei şi-i poartă.

Copiii şi nepoţii, din Paris,
Il cred de mult înţepenit în moarte.
El însă ochii tulburi nu i-a-nchis,
Nici n-a uitat de cei plecaţi departe.

La casa veche-n seară oaspeţi vin,
Prin dosnice intrări, cu glas de şoapte,
Vin pe furiş, grăbiţi, vorbesc puţin
Şi tainici se cufundă iar în noapte.

Bătrînul însuşi iese uneori,
Cu paşii leneşi caldarîmu-l linge,
Dar dacă, neatent, un trecător,
Fără să vrea, cît de uşor l-atinge,

Invie brusc din amorţeala grea
Devine-ntreg o flacără de gheaţă...
Atunci pricepi că ura, numai ea,
E cea care-l mai ţine încă-n viaţă.

Pricepi atunci: e doar bătrîn; slab nu-i,
Chiar dacă-abia-şi mai tîrîie făptura.
Naivii văd doar bătrîneţea lui:
O mască — pentru ei — ce-ascunde ura.

E totul ca o guşă cu venin,
Şi-i plin de-o voioşie nelumească,
Gîndind la cei ce-n seară tainic vin,
Să le arate el cum să lovească.

Prin ei loveşte — îndîrjit şi treaz,
Nu amorţeala lui să nu vă-nşele.
Destulă vlagă are-n el şi azi
Duşmanul crud, îmbătrînit în rel

Il va ajunge însă cu temei
Mînia noastră fără de pereche,
Iar el, pierdut in vijelia ei,
S-o destrăma precum o zdreanţă veche.

CRONICA MUZICALA

O REUŞITĂ OPERĂ — BASM

Pe marginea spectacolului „Povestea Ţapului" de M. Eizicovici la Opera de Stat din Cluj

Indrăzneală... iniţiativă... talent... — iată desigur trăsături proprii noii opere romîneşti reprezentată de cîtva timp pe scena Operei de Stat din Cluj: „Povestea Ţapului" de Max Eizicovici, pe un libret de Ilie Balea şi Ion Bartalis, după un pretext al scriitorului sovietic Marşak

Ideea principală pe care autorii au pus-o la baza acestei opere-basm este aceea a superiorităţii forţelor binelui, ale cinstei, ale muncii faţă de perfidele forţe ale răului.

Dar, mai întîi, care-i pe scurt această poveste a Ţapului? In operă este vorba de un ţap harnic, bun, cinstit şi năzdrăvan, care-i ajută inimos pe doi ţărani bătrîni. Forţele răului (Tartorele, spiriduşii, ielele etc.) caută însă să-l înrobească. După o serie de peripeţii, Ţapul cade pradă Tartorelui, fiind însă salvat în cele din urmă de prietenii săi (urşii, veveriţa). El se poate întoarce în căminul său, alături de bătrîni.

Un subiect în care, în spatele unor elemente fantastice, de basm, se ascunde — după cum se vede — o temă esenţială a realităţii: lupta dintre ceea ce este pozitiv şi ceea ce este negativ în viaţă. Această temă l-a sedus pe drept cuvînt pe compozitorul Max Eizicovici şi, se poate spune, i-a fost stea călăuzitoare în muzica pe care a compus-o

Pentru caracterizarea celor două lumi care se înfruntă Max Eizicovici foloseşte un procedeu clasic: opunerea a două sfere de intonaţii muzicale diferite Astfel, muzica proprie personajelor pozitive — Ţapul, ursul, moşul, baba, oamenii satului — este legată de muzica noastră populară (de folclorul ardelenesc în special). Cîntecul bătrînei, din tabloul I, este în acest sens pilduitor. Cu rădăcini adînci în muzica noastră populară, de un lirism cuceritor, melodia caracterizează de la bun început personajul, ca şi atmosfera din căminul cald şi fericit al babei şi moşneagului. De altfel, tema acestui frumos cîntec de leagăn are o mare însemnătate în întreaga dramaturgie muzicală a operei. Ea revine întotdeauna cînd în mintea vreunui personaj apare imaginea casei, a bătrînilor, sau cînd e vorba de căminul fericit. O auzim răsunînd de pildă, atunci cînd, momit de iele, Ţapul se gîndeşte la bătrînii lăsaţi acasă. Acest procedeu — de a conferi anumitor teme muzicale o semnificaţie mai mare decît aceea a exprimării unei idei sau a unei stări sufleteşti momentane (în cazul de faţă, exprimarea dragostei bătrînei pentru ţap), o semnificaţie pe care o vor purta de-a lungul întregii opere (în cazul de faţă, fericirea de acasă) — îşi are tradiţia sa. Atît în muzica simfonică, cît şi în drama muzicală, el este foarte frecvent. Compozitorul german din veacul trecut Richard Wagner a teoretizat şi folosit larg în lucrările sale acest procedeu, pe care l-a numit sistemul „leit motivelor" (al motivelor conducătoare). Max Eizicovici a folosit cu măiestrie leit motivele. Ţapul este caracterizat prin mai multe asemenea motive, dintre care se reţine lesne tema iniţială, plină de haz, cu care se deschide chiar muzica operei.

In general, se poate spune că în caracterizarea personajelor pozitive, Max Eizicovici a vădit cu prisosinţă căldura şi înţelegerea cu care se apropie de forţele binelui, pe care le zugrăveşte cu muzicalitatea care-l caracterizează. In legătură cu aceasta, se poate observa că muzica lirică este dominantă în operă, ea corespunzînd în chipul cel mai deplin temperamentului artistic al compozitorului. Dar, deşi dominant, lirismul nu este exclusiv. M. Eizicovici a realizat unele momente reuşite de umor (chiar tema Ţapului) şi de „grotesc" (dintre care cel mai remarcabil este dansul-asalt al lupilor din tabloul IV), episoade de muzică „demonică" (la începutul şi sfîrşitul tabloului III, din împărăţia Tartorelui) şi momente dramatice, de tensiune sufletească încordată (mai ales cînd ţapul trece prin împrejurări grele).

Caracterizarea muzicală a personajelor negative nu se întemeiază pe folclorul nostru ci pe cromatisme şi intonaţii străine. In general în istoria muzicii, întîlnim diferite procedee de zugrăvire a elementelor negative: unul se bazează pe folosirea unor formule străine de muzica populară; altul se întemeiază pe intonaţii cu caracteristică naţională (de pildă „Baba Yaga" de Musorgski, sau motivele principalelor personaje din „Noaptea furtunoasă" de Paul Constantinescu).

La Max Eizicovici sînt deosebit de reuşite unele caracterizări făcute spiriduşilor. In alte privinţe însă, caracterizarea muzicală a personajelor negative lasă de dorit. De ce i-a fost necesar compozitorului să introducă în gura ielelor formule caracteristice operei italiene? Chiar dacă Tartorele ar fi cerut ielelor, pentru a-l înrobi pe Ţap, să folosească şi mijloacele de seducere... ale operei italiene, este cert că aceasta a dăunat unităţii de stil a operei lui M. Eizicovici.

Desigur, cu cele arătate, n-am epuizat nici pe departe luarea în discuţie a calităţilor şi lipsurilor muzicii lui Max Eizicovici. Compozitorul a încercat — şi, în cea mai mare măsură, a reuşit — să creeze forme originale de recitativ şi arioso expresive, cucerire de mare însemnătate pentru un creator de operă. Ca un neajuns al muzicii, poate fi considerată durata prea mare a tabloului III. Intre două momente de dezlănţuire a forţelor (şi muzicii) demonice există o parte intermediară (seducerea Ţapului) de o prea mare amploare, care surpă echilibrul acestui tablou. Acest lucru se datorează, evident, şi libretului despre care vom vorbi mai jos.

Alegînd lumea animalelor ca mediu al acţiunii, autorii libretului au mers pe drumul multor fabule, basme, piese şi filme pentru copii. Pentru întruchiparea elementelor pozitive din viaţă ei au ales un ţap, un urs, o veveriţă şi doi bătrîni. Ce-i drept, este puţin obişnuit să vedem un ţap în chip de personaj principal pozitiv. In folclorul nostru, ţapul este de obicei luat în derîdere (de pildă: „Am un moş bătrîn, îl duc de barbă la fîn. Cine-i" ş.a.) şi se poate ridica problema dacă un alt chip nu ar fi fost mai nimerit ca erou pozitiv al operei. Cert este că există numeroase momente scenice în care Ţapul apare cu o bogată lume sufletească şi nu redus la cunoscutele-i caracteristici de prostie şi încăpăţînare din alte poveşti. El se manifestă cînd vesel, cînd duios, cînd plin de îndoieli, cînd hotărît. In viaţă forţele pozitive apar însă mai hotărîte, mai pline de iniţiativă, decît în operă, unde Ţapul se comportă cu o anumită naivitate şi lipsă de energie. De-abia după ce a fost înrobit, Ţapul pare a se dumiri de pericolul forţelor răului şi devine mai activ. In acest fel în loc ca din întreg spectacolul să reiasă concluzia trasă de Ţap în tabloul final: „Cînd puterea-i în mîna celor buni, ia uite poţi face minuni", concluzia pe care este înclinat s-o tragă micul — şi marele — spectator (şi ea utilă ce-i drept) este: „Vezi ce se întîmplă cînd te laşi înşelat şi ademenit de duşmani?".

Poate că autorii s-au gîndit că în domeniul fantasticului există mari libertăţi. Dar şi în domeniul acesta — desigur în mod specific — acţionează legile tipicului. Numai în măsura în care spectatorii pot lega de tipicul din viaţă cele percepute ca făcînd parte din domeniul fantasticului, se poate spune că opera de artă respectivă este într-adevăr realistă.

Libretiştii au desigur merite importante. In primul rînd, desfăşurarea acţiunii menţine treaz interesul spectatorilor de-a lungul operei (cu excepţia tabloului din grota Tartorelui). Construcţia dramatică a libretului a dat compozitorului bune posibilităţi de caracterizare a unor personaje. Bunătatea, hărnicia, naivitatea şi chiar curajul Ţapului sînt în bună măsură dezvăluite viu de text, de situaţii. Moşul şi baba, Tartorele, sînt şi ei caracterizaţi de libret, chiar dacă uneori cu stîngăcii. Libretul vădeşte capacitatea autorilor săi de a crea şi doza momente duioase, comice, fantastice şi uneori chiar dramatice. Textul este plastic, exprimînd cu conciziune intenţiile autorilor şi se impune prin imaginile apropiate de folclor, prin coloritul şi accesibilitatea lui. Din nefericire în el întîlnim totuşi prozaisme supărătoare (de ex.: **Ţapul.** Ia mai ia. Ia mai ia. Ori nu-ţi place supa mea?". **Moşul.** „Zău că-mi place-astă fiertură, dar n-am ciob de dinte-n gură!"). In general abundenţa de probleme de artă... culinară îi duce pe autorii libretului la accente naturaliste, supărătoare.

„Povestea Ţapului" este montată la Opera de Stat din Cluj în regia lui Ilie Balea, laureat al Premiului de Stat. Conducerea muzicală sigură şi de calitate, îi aparţine lui Anatol Chisadji care dispune de o orchestră foarte valoroasă, ai cărei membri cîntă cu elan, cu conştiinţa răspunderii şi atenţie. Decorurile sînt semnate de Walter Widman şi V. Vasilescu (tabloul III) iar costumele de Felicia Avram-Andrasiu. Coautor al libretului, Ilie Balea era cel mai indicat să dezvăluie prin punerea în scenă ideile de bază ale operei, calităţile ei; totodată însă, slăbiciunile libretului se oglindesc implicit şi în regie.

Sub conducerea lui I. Balea, actorii izbutesc să redea în mod expresiv acţiunea operei. Mişcarea scenică este vie şi — cu rare excepţii (rolul babei) — nu e convenţională. Ţapul (Ion Piso) reuşeşte adesea să-şi dezvăluie pe scenă lumea sufletească zugrăvită în muzică şi cu siguranţă că dacă talentatul cîntăreţ va da mereu întreaga măsură a resurselor sale artistice în acest rol dificil, realizarea sa va îndreptăţi caldele aprecieri ale publicului. Impunătoare este imaginea moşului (Emil Mureşan) din care, în ciuda vîrstei se degajă multă forţă. Intruchiparea scenică a babei i-a revenit Ecaterinei Vîlcovici, cîntăreaţă cu mari calităţi muzicale, care a ştiut să dea o interpretare emoţionantă cîntecului ei din tabloul I. In rolurile lor J. Hvorov (ursul) Rita Olos (baba Hîrca), G. Busuioc (Tartorele) ş.a., se integrează perfect în spectacol, contribuind la susţinerea şi chiar ridicarea nivelului artistic al acestuia. Corpul de balet condus de maestrul R. Moravski a dovedit că dispune de elemente talentate.

Alături de aceste merite, prezentarea are şi unele slăbiciuni. Mai ales în tabloul III (Grota Tartorelui — Ţara Zînelor). Montarea scenelor din acest tablou nu este de cel mai ales gust şi e de mirare că regizorul care a dovedit calităţi reale în acest sens în alte tablouri, a montat tabloul III într-un chip nereuşit, vulgar. Poate că a vrut să sublinieze prostul gust al Tartorelui care a improvizat această „Ţară a Zînelor" pentru a-l amăgi pe Ţap şi de aceea a adunat acolo melci uriaşi cu leagăne, lebede cu cristale, foi de varză cu capriţe, floarea-soarelui şi lupi în piele de oaie, iele puţin ingenue şi calul dracului, o cascadă şi un lac ş.a.m.d. Prezentarea pe scenă a urîtului e o problemă grea. Ea poate duce uşor la naturalism, ceea ce, din păcate s-a şi întîmplat în acest tablou. Dar prezentarea realistă a urîtului e posibilă. Nu e vorba de o fotografiere a lui, ci de o condamnare a lui. Aci intervin elementele de satiră, de critică, necesare unui artist realist cînd prezintă ceea ce este negativ. Infăţişînd urîtul ca ceva îngrozitor şi josnic, artistul poate stîrni dezgustul şi ura înflăcărată faţă de ceea ce este rău, negativ. Infăţişînd urîtul ca ceva comic, ridicol, el stîrneşte rîsul dispreţuitor al spectatorului, condamnarea a tot ce e urît de către acesta. Satira în loc să lase impresia penibilă, pe care o lasă prezentarea pasivă, obiectivistă, a grotei ar fi trezit o nouă condamnare de către public a Tartorelui. Spectatorii nu vin să vadă urîtul în artă decît în măsura în care în aceasta este cuprins şi un verdict al autorului împotriva a ceea ce este urît, verdict pe care cei din sală şi-l însuşesc. Acest verdict lipseşte în tabloul III, realizatorii lui lăsîndu-se ademeniţi doar de zugrăvirea urîtului în sine, în proporţii demonice.

Se poate spune că opera-basm „Povestea Ţapului" montată la Cluj are mari calităţi dar şi slăbiciuni vădite. Oare laturile discutabile ale spectacolului sînt în măsură să compromită munca îndrăzneaţă şi pasionată a creatorilor operei (de la compozitor la tehnicieni)? Oare s-ar putea spune că Opera de Stat din Cluj nu a făcut bine montînd „Povestea Ţapului"? Evident, problemele discutabile într-o creaţie, pot constitui obiectul unor observaţii mai ample, întrucît aducînd o contribuţie la lămurirea acestora se dă ajutor autorului în vederea prevenirii rezolvării lor greşite în viitor. De aceea, deşi în articolul de faţă sînt cuprinse destul de multe aprecieri critice, se poate afirma cu conştiinţa împăcată că opera „Povestea Ţapului", în ciuda slăbiciunilor ei, este o creaţie de certă valoare artistică, educativă, care dovedeşte drumul bun al autorilor ei şi al Operei de Stat din Cluj, drumul avîntatelor căutări creatoare pe tărîmul făuririi operei naţionale. Aceste căutări, fără de care progresul artei nu e de conceput, trebuiesc salutate chiar dacă nu sînt pe de-a-ntregul încununate de succes. Opera „Povestea Ţapului" este o dovadă a marilor calităţi de bază ale autorilor ei şi nu încape îndoială că experienţa acumulată cu prilejul muncii asupra acestei opere, le va folosi în viitor cînd vor aduce în faţa publicului noi opere valoroase, contribuind în mod susţinut la formarea şi dezvoltarea operei noastre contemporane.

C. TEODORIU

Pe scurt!

Pentru dezvăluirea întregii semnificaţii...

E un lucru bun preocuparea teatrelor noastre din provincie de a pune în scenă marile comedii clasice. Se bucură de primirea călduroasă a publicului reprezentarea nemuritoarei comedii a lui Molière, „Tartuffe" pe scena Teatrului de Stat din Arad ca şi interpretarea de către talentaţii actori ai Teatrului Naţional din Cluj a comediei lui Carlo Goldoni „Mincinosul".

E cunoscut că în Tartuffe, ca în întreg teatrul molierian (mai puţin în „Mincinosul" lui Carlo Goldoni) eroul principal se confundă cu viciul sortit biciuirii. E deci firesc ca regizorii să se preocupe cu predilecţie de rolul principal, ajutînd interpreţii în dezvăluirea tuturor semnificaţiilor. În mai mică măsură Ion Negrea în rolul lui Tartuffe, şi în mai mare măsură Aurel Giurumia în rolul mincinosului Lelio Bisognosi, au reuşit să se achite de misiunile încredinţate. Nu trebuie uitat însă că Molière supune satirei sale nimicitoare nu numai făţărnicia cuviosului Tartuffe, ci şi cinismul portărelului Loyal, naivitatea pînă la ridicol a onestului Orgon. Nu trebuie uitat în acelaşi timp că Goldoni nu satirizează numai minciuna sfruntată a lui Lelio ci şi uşurinţa cu care neguţătorul cinstit Pantalone şi doctorul venerabil şi naiv Balanzoni sînt dispuşi să ierte greşelile copiilor cînd se iveşte ademenitoare, la orizont, posibilitatea unor căsătorii menite să le plaseze odraslele în lumea înaltei aristocraţii. E adevărat că Lelio e un mincinos de proporţii incomensurabile care se încurcă în propriul său labirint de „vorbe de spirit", e adevărat că Goldoni se ridică în primul rînd împotriva minciunii, dar nu trebuie uitat nici faptul că acest tînăr nu minte în faţa unor simboluri ale desăvîrşirii, ci în faţa unor oameni care au şi ei, în proporţii evident mai reduse, anumite vicii sau slăbiciuni. Uneori aceste laturi de critică la adresa altor fenomene decît cele principale, la adresa unor personaje de al doilea plan, sînt în spectacolele la care ne referim anulate, neutralizate, fie prin neadîncirea personajelor, fie printr-o prezentare melodramatică, vlăguită de orice tentativă satirică. Nicolae Voicu a creat în rolul doctorului Balanzoni un personaj onest în toate împrejurările: onest în clipa în care condamnă minciunile superficialului Lelio, onest cînd e dispus să-i ierte fiicei anumite superficialităţi în speranţa unei partide mai strălucite. Actorul nu satirizează ceea ce e meschin şi ridicol în Balanzoni, estompează această latură a caracterului printr-o subliniere exagerată a dragostei lui paterne. Spectatorul rămîne numai cu imaginea unui tată iubitor şi naiv, ceea ce nu e adevărul întreg. Un exemplu de înţelegere adîncă a personajului ni l-a dăruit Ştefan Braborescu, artist al poporului, în rolul lui Pantalone. Pantalone nu apare numai ca un negustor respectat, ci şi ca un om gata să treacă peste minciunile lui Lelio cînd află că acesta se va căsători cu o fată din înalta aristocraţie.

Deficienţe de acest gen se remarcă în număr mai mare la spectacolul „Tartuffe" în interpretarea actorilor arădeni. Rolul lui Orgon e jucat de Bebe Banu în alură de erou shakesperian. În scena în care află că Tartuffe o să-l alunge din casă, Orgon (în interpretarea lui Bebe Banu) se mistuie ca de o dramă răscolitoare, apare ca o mare nobleţe înşelată de nimicnicia omenească, iar latura lui ridicolă e anulată, strivită sub povara unei patetice încordări sufleteşti, răpindu-i-se astfel spectatorului dreptul inalienabil de a rîde. Căci aşa cum e greşit să provoci izbucniri de rîs în clipa morţii lui Hamlet, la fel de greşit este să sileşti oamenii să plîngă cînd ei trebuie să rîdă. Desigur faptul că Orgon este gonit de Tartuffe din casă e un lucru trist, el ca om are dreptul să se lamenteze. Dar arta actorului trebuie să arate că această lamentare merită nu compătimirea noastră, ci ironia noastră. În schimb Nicu Antoniu, în rolul portărelului Loyal a reuşit să creeze inteligent şi fin contrastul dintre vorbele politicoase ale eroului şi caracterul său cinic.

Desigur că Tartuffe în prezentarea Teatrului de Stat din Arad are multe neajunsuri. Una dintre cele mai evidente e aceea a felului în care unii actori pronunţă versurile. De multe ori Elena Bodi rosteşte primele cuvinte ale frazei fără expresie, fără nuanţă, ca de-abia spre sfîrşit să se hotărască să le dea o direcţie, o expresie, iar alţii ca Silvia Tabacu le recită liniar, fără nici o variaţie de temperatură.

Trebuie însă precizat că în ciuda acestor deficienţe atît spectacolele de la Arad şi Cluj (pentru respectarea adevărului trebuie să precizăm: cu deosebire cel de la Cluj) sînt realizări meritorii. Rămîne însă ca o problemă de creaţie obligaţia actorilor şi a regizorilor de a dezvălui întreaga semnificaţie a comediilor clasice, de a nu estompa nimic, de a nu anula nimic, de a nu neutraliza nimic. Căci nu trebuie să ascundem nici o fărîmă din ceea ce Molière şi Goldoni au avut de spus oamenilor.

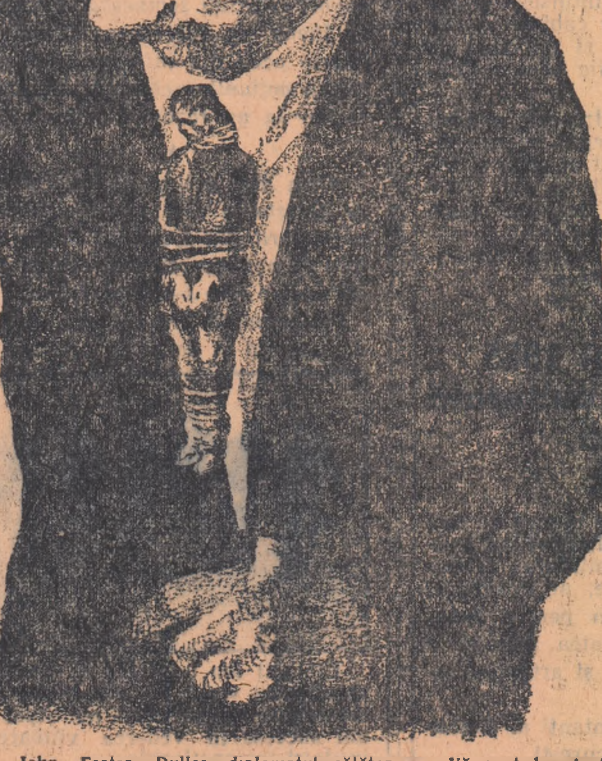
MIRCEA ANDREI

Forţa biciuitoare a desenului satiric

Pe linia vădit ascendentă pe care merge grafica noastră se înscriu şi desenele satirice anti-imperialiste pe care le semnează J. Perahim în „Gazeta literară" în ultima vreme. Acest gen, oarecum deosebit de caricatură, este folosit cu curaj de artist, înregistrînd o seamă de succese care merită să fie remarcate.

În primul rînd desenele se impun datorită răspunsului prompt pe care îl dau unor probleme internaţionale de mare actualitate. J. Perahim, cu operativitate, ripostează aţîţărilor furibunde la un nou război mondial, dovedind înţelegerea tot mai adîncă a adevăratei meniri a artistului, a rolului lui cetăţenesc.

Ceea ce deosebeşte aceste desene de caricatură e lipsa laturii umoristice, e accentuarea într-o mai mare măsură şi cu sporită eficacitate, a trăsăturii satirice în care

John Foster Dulles, diplomatul călător — „Vă port la pieptul meu, popoare ale Asiei".

Desen de PERAHIM, 1955

artistul concentrează tot focul demascator.

La aceasta el ajunge cu ajutorul unor mijloace de expresie care n-au nimic comun cu poantele ieftine, de suprafaţă, a căror vîrf tocit nu poate împunge ci cel mult gîdila. În „Peisaj parisian", „Place de la Republique" (apărut în nr. 41 din 23-XII-1954) e folosit contrastul dintre aparenta siguranţă cu care statuia întruchipînd republica franceză domină piaţa pariziană şi spectrul militarismului german care a pricinuit atîta rău capitalei Franţei. Ne este astfel sugerat pericolul pe care îl reprezintă astăzi pentru poporul francez, wehrmachtul reînviat cu sprijinul semnatarilor acordurilor de la Paris.

Din aceeaşi sursă se inspiră şi desenul „Opiniile unui grup de deputaţi din Franţa, în problema reînarmării Germaniei occidentale". (nr. 1 (43) din 6-I-1955). Aici procedeul folosit vădeşte o deosebită ingeniozitate: o simplă hîrtie de 100 de dolari lipită pe gurile cîtorva deputaţi din parlamentul francez. Iată care este adevărata faţă a „libertăţii" opiniilor unor asemenea „reprezentanţi ai poporului francez", preţul conştiinţei lor.

Cel mai bine ţinteşte satira lui J. Perahim atunci cînd pătrunde adînc în psihologia unor duşmani inveteraţi ai păcii şi fericirii popoarelor, cînd dezvăluie răul pornind de la esenţa lui. Latura aceasta a talentului său ni se dezvăluie pregnant în „Plata". Un asasin cu mîinile umplute de sînge stă în faţa ghişeului de unde o mînă „necunoscută" urmează să-i plătească simbria. Are trăsăturile caracteristice lepădăturilor ajunse la marginea societăţii, înfăţişare de brută, fără nimic omenesc; e slugarnic în faţa stăpînului de la care trebuie să primească bani pentru isprava de la Berna. Chipul lui ne aminteşte de purtătorii cămăşilor verzi, ale căror crime au pricinuit atîtea suferinţe poporului nostru. Chiar dacă desenul ni-i înfăţişează pe ceilalţi bandiţi care stau la rînd în urma lui cu feţele acoperite, nu e greu să-ţi imaginezi chipul lor. Poartă desigur pecetea fărădelegilor pe care le-au săvîrşit.

„Vă port la pieptul meu, popoare ale Asiei" sînt cuvintele secretarului Departamentului de stat american, Dulles diplomatul pornit în călătorie — nu fără scop — prin Asia. Şi desenul tîlmăceşte sensul acestei declaraţii. Mîna arogantă, dispreţuitoare a lui Dulles, expresia răutăcioasă a gurii, lipsa de pudoare caracteristică celui care minte fără să clipească, imprimă adevăratul înţeles acestei replici, nepotrivirea dintre conţinutul ei şi credinţa celui care o rosteşte. Dulles ar vrea într-adevăr să poarte la piept popoarele Asiei, dar legate, supuse, cum ar purta o cravată.

Succesul majorităţii desenelor satirice publicate în „Gazeta literară" se datoreşte găsirii de către artist a unor elemente noi, inedite, făuririi unui stil propriu, profund original, realizării lor la o înaltă ţinută artistică.

Sînt de aşteptat din partea talentatului artist noi dovezi viguroase ale măiestriei sale, îndreptate atît împotriva duşmanilor păcii şi ai poporului nostru din afara ţării cît şi împotriva celor dinăuntru.

SUZANA VOINESCU

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

Mai multă atenție muncii cu întreg tineretul

De munca organizației de bază U.T.M. din comuna Amărăștii de Jos am răspuns mult timp. Îndrumînd pașii acestei organizații am avut posibilitatea să cunosc aproape pe fiecare utemist în parte, și pe mulți alți tineri din comună, să cunosc frămîntările lor, să-i ajut să rezolve multe dintre ele. Iată de ce m-am bucurat mult cînd am primit sarcina din partea biroului comitetului raional U.T.M. Caracal să conduc cu pregătirea și desfășurarea adunării generale de dare de seamă și alegeri din această comună.

Pregătirile pentru acest important eveniment au început odată cu ședința de instruire a secretarilor organizațiilor de bază U.T.M. care s-a ținut la raion.

★

De adunarea de alegeri ne mai despărțeau doar două zile. La sediul organizației de bază U.T.M., la căminul cultural, pe ulițele comunei era multă agitație. Mihai Gh. Tudor, Grecită Ștefan și Popescu Nicolae au participat la ședința lărgită a comitetului în care s-a citit darea de seamă. Florea Mitrică, Truță Eugen, Ecaterina Gheorghe, Virgil Chivu și Florea Niță se străduiau care mai de care să contribuie cu ceva la pavoazarea cît mai frumos a sălii căminului cultural — sala unde s-a ținut adunarea generală.

Se făcea ultima lectură a dării de seamă. Tovarășul Ion Vișan adjunct cu problemele organizatorice în comitet o citea cu voce tare. El primise sarcina să prezinte în fața utemiștilor darea de seamă, s-o citească clar, fără întreruperi.

Alți doi utemiști repetau — unul la vioară și altul la chitară — cîntecele cu care vor înveseli pe utemiști în pauză.

În ziua adunării de alegeri puteau fi văzute grupuri de tineri care se îndreptau spre căminul cultural.

— Te-ai înscris în întovărășire? Despre ce probleme vei vorbi astăzi la adunare? Acestea erau cuvintele care se auzeau tot mai des în această zi.

Iată-ne adunați cu toții în sala căminului cultural, frumos împodobită cu covoare și flori.

Tovarășul Marin Filip, secretarul organizației de bază U.T.M. deschide adunarea generală. Se fac propuneri pentru prezidiu și fiecare propunere se votează prin ridicarea de mîini.

Se citește apoi darea de seamă. Ridicarea producției agricole, munca desfășurată de organizația de bază sub conducerea organizației de partid pentru pregătirea campaniei agricole de primăvară, pentru popularizarea măsurilor luate de guvern în vederea cointeresării într-o mai mare măsură a țăranilor muncitori în ridicarea producției la hectar, cît și în valorificarea produselor agricole vegetale și animale prin contractări și achiziții, au fost problemele care s-au discutat pe larg în cadrul adunării generale.

Sarcinile reieșite din Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani — s-a arătat în darea de seamă — au stat la baza tuturor acțiunilor întreprinse de organizație. Tineretul din comună a fost mobilizat pentru terminarea cu succes a campaniei însămînțărilor din toamna anului 1954. Însămînțările de toamnă în comuna Amărăștii de Jos au fost efectuate sută la sută. Utemiștii Chiran Florea, Dumitru St. Marin, Marin Bulcă, Ion Vișan și mulți alții au efectuat arături adînci de toamnă și din timp au început să transporte la cîmp gunoiul de grajd.

De asemenea nenumărați tineri au fost fruntași în achitarea cotelor de produse agricole către stat. Utemiștii Iulian Nanu, Marin Filip, Toma Marinaș au sprijinit voluntar acțiunea de colectare a produselor vegetale mergînd împreună cu comuniștii din casă în casă pentru a-i lămuri pe țăranii muncitori să-și predea cotele.

Problema predării cotelor a constituit subiectul unor adunări generale ale organizației de bază U.T.M.

Comitetul organizației de bază — s-a arătat în darea de seamă — a organizat o adunare generală în care s-a dezbătut problema contractărilor și achizițiilor. Munca de lămurire s-a intensificat și în această privință. Ca rezultat al acestor acțiuni numeroși tineri și-au lămurit părinții pentru a contracta cu cooperativele, pentru a-și valorifica produsele prin cooperative. De remarcat este faptul că în ultimul timp 11 utemiști capi de familie au contractat cu cooperativele păsări și diverse animale.

În ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii organizația U.T.M. a întreprins unele acțiuni. Toma Marinaș, Ion Vișan, Virgil Chivu, membri ai comitetului organizației de bază au înaintat primele cereri de a intra în întovărășire, fiind astfel exemplu pentru ceilalți tineri. Pînă în luna februarie 8 utemiști, majoritatea capi de familie, s-au înscris în întovărășire.

Adunarea a primit cu aplauze cuvintele tovarășului Moanță Oprea și Mihai Fica care înscriindu-se la cuvînt au arătat că și-au lămurit părinții pentru a intra în întovărășire.

În continuare în darea de seamă s-a arătat că în perioada de iarnă activitatea organizației a fost îndreptată în vederea mobilizării tuturor tinerilor pentru repararea la timp a uneltelor agricole, pentru pregătirea campaniei de primăvară. În comuna Amărăștii de Jos uneltele agricole au fost reparate în întregime. Au fost transportate la cîmp sute de căruțe cu gunoi de grajd. Utemiștii, ca de exemplu Ilie Radu, Eugen Truță, Alexandru Gheorghe etc. s-au evidențiat în mod deosebit în această campanie.

Mai departe în darea de seamă s-a arătat că nu s-a făcut totul pentru terminarea lucrărilor în vederea apropiatei campanii de primăvară. E necesar să trecem neîntîrziat la intensificarea muncii în vederea selecționării și tratării semințelor, la popularizarea și însușirea temeinică a regulilor agrotehnice etc.

Adunarea generală a dezbătut apoi alte aspecte ale muncii de educație comunistă dusă de comitetul organizației de bază U.T.M. A fost aspru criticat tovarășul Marin Moanță — propagandistul cercului politic cu începători — care a tărăgănat săptămîni întregi deschiderea cercului politic și nu s-a străduit în suficientă măsură să predea lecții la un nivel înalt, legate de viață.

S-au obținut unele succese și în ceea ce privește munca culturală. A fost organizată o echipă artistică formată din 35 de tineri, s-au prezentat 3 festivaluri artistice, de două ori pe săptămînă s-au organizat audiții la radio.

Organizația de bază, s-a arătat în darea de seamă, a răspuns la toate acțiunile organizației de partid pentru înfrumusețarea comunei. Alături de comuniști printre primii care au ieșit la repararea podețelor, la căratul nisipului pe șosea au fost utemiștii. Acum se pot da serbări în clădirea de curînd reparată a căminului cultural. La această acțiune au participat și tinerii din comună. Ei au efectuat peste 4400 ore muncă voluntară.

În ceea ce privește întărirea organizatorică a organizației U.T.M. utemiștii au arătat că s-au făcut unii pași. În ultimul timp adunările generale s-au ținut cu regularitate: temele discutate au fost strîns legate de sarcinile reieșite din Hotărîrile partidului și guvernului. Datorită acestui fapt participarea la adunările generale s-a îmbunătățit simțitor.

În darea de seamă și în special în discuțiile purtate s-a pus un accent deosebit pe munca desfășurată de comitetul organizației de bază pentru atragerea fetelor la viața social-politică.

— Numărul utemistelor este nesatisfăcător față de numărul mare de fete existente în comuna noastră — a arătat în cuvîntul ei tovarășa Floarea Dumitrache. Comitetul organizației de bază U.T.M. nu a căutat să afle adevăratele cauze care fac ca tinerele fete să nu fie atrase spre organizație. Subaprecierea calităților, a posibilităților fetelor, comportarea nedemnă a unor utemiști față de fete, aceste rămășițe ale concepției burgheze care mai dăinuie încă în mentalitatea unora dintre noi, iată cauzele care au determinat această situație. Ce a făcut comitetul în vederea stîrpirii acestei mentalități? S-ar putea spune că aproape nimic.

— În darea de seamă s-a arătat că există o echipă artistică — a spus tovarășa Floarea Băcanu în discuții. Ne întrebăm însă, cîte fete activează în această echipă, cîți tineri țărani muncitori. 5—6 și aceia membri ai comitetului organizației de bază. Ceilalți membri ai echipei artistice sînt învățători și funcționari. Fetele ar putea fi foarte bine atrase în viața organizației prin antrenarea lor la activitatea culturală.

După ce a arătat că criticile aduse comitetului sînt întrutotul întemeiate, tovarășul Ion Vișan, membru în comitet s-a ocupat și el de munca în rîndul fetelor. Comitetul — a spus el — a considerat în mod greșit că alegînd o utemistă responsabilă cu fetele s-a achitat de datoria ce o avea în această privință. Neajutată, tovarășa Ecaterina Gheorghe a dus o slabă activitate în rîndul fetelor.

Despre această problemă au vorbit și tovarășii Florea Guță, Florea Mitrică, Marin Filip, care au făcut propuneri prețioase în vederea îmbunătățirii muncii în această direcție.

Activizarea tuturor utemiștilor a fost cea de a doua problemă discutată cu deosebită ascuțime în adunarea generală.

În organizația de bază din comuna Amărăștii de Jos sînt aproape 70 de utemiști. În acțiunile întreprinse de organizație comitetul a antrenat însă un număr redus de membri. În comună, am putea organiza un cor nu format din 30 de membri, ci din 100 de membri, a arătat tovarășul Florea Guță. În această privință o lipsă serioasă o are comitetul organizației de bază, dar consider că nici noi, utemiștii, nu răspundem întotdeauna la acțiunile organizației.

— Într-o adunare generală nenumărați utemiști s-au angajat să participe la activitatea culturală — a arătat tovarășul Marin Filip. Cîți dintre aceștia și-au respectat însă angajamentul e greu de spus. Munca defectuoasă a comitetului în această privință a determinat pasivitatea multor utemiști din organizație.

După ce a vorbit despre necesitatea intensificării muncii de educare, tovarășul Gheorghe Smarandache a criticat aspru faptul că comitetul organizației de bază nu se interesează de activitatea tinerilor utemiști veniți din armată.

La adunarea utemiștilor a luat cuvîntul și comunistul Marin Stan, membru în biroul organizației de partid, care după ce a relatat unele realizări obținute de organizația U.T.M. a spus printre altele:

— În organizația de tineret sînt 70 de utemiști, dintre care numai 8 fete. Acesta e un lucru negativ în activitatea organizației. Fetele au dovedit în multe ocazii și în toate domeniile de activitate multă pricepere, inițiativă și voință în lupta pentru aplicarea Hotărîrilor partidului și guvernului. A nu munci în rîndul fetelor — a spus comunistul Marin Stan — a nu le activiza și promova în lupta partidului, înseamnă a munci de fapt numai cu jumătate din tineretul din comuna noastră, înseamnă a slăbi legăturile organizației cu masele, izvorul tăriei organizației de tineret. Iată de ce e necesar ca noul comitet să-și îndrepte atenția în această direcție.

Considerînd juste criticile făcute de utemiști comitetului, comunistul Marin Stan a atras atenția adunării asupra necesității folosirii ajutorului pe care l-ar putea da utemiștii veniți din armată.

Adunarea generală a ales apoi noul comitet și delegați pentru conferința raională, dovedind multă exigență și răspundere pentru munca organizației. Candidatura utemistului Marin Țapelea care nu a avut o comportare morală demnă a fost respinsă.

Felul cum au discutat utemiștii în adunarea de alegeri mă îndreptățește să cred că această organizație cu ajutorul permanent al organizației de partid și cu sprijinul efectiv al activiștilor comitetului raional U.T.M. care pe drept cuvînt au fost criticați în această adunare, poate lupta pentru lichidarea lipsurilor constituind un sprijin și mai puternic al organizației de partid în aplicarea tuturor Hotărîrilor partidului și guvernului.

IULIAN DIACONESCU
instructor al Comitetului raional U.T.M. Caracal

Ședința cercului științific

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Activitatea cercului științific „Nicolae Bălcescu" de la Facultatea de istorie-filologie a Universității Victor Babeș, se bucură de o largă participare a studenților.

De curînd cercul a ținut ședința programată pentru luna martie. La această ședință studentul Ion Babici a prezentat lucrarea „Aspecte ale luptei studenților progresiști din Cluj pentru îmbunătățirea condițiilor de studiu, pentru democrație, împotriva fascizării țării și împotriva pregătirii războiului antisovietic". Pe lîngă numărul mare de studenți au fost invitați la ședință asistenți, profesori și conferențiari universitari.

La discuțiile purtate pe marginea lucrării au luat parte printre alții, conferențiarul universitar Gheorghe Neamțu care a vorbit membrilor cercului despre felul cum își însușeau studenții progresiști ideologia marxistă în timpul orînduirii fasciste.

De asemenea, a luat cuvîntul și profesorul Tudor Bugnaru.

Discuțiile purtate contribuie în bună măsură la dezvoltarea cunoștințelor generale ale studenților, completînd problemele dezbătute la cursuri și seminarii.

—◇—

O asociație de cultivare a tutunului

În comuna Roșia-Jiu, regiunea Craiova a luat ființă de curînd, o asociație de producție pentru cultura tutunului. Asociația întrunește 44 țărani muncitori, avînd o suprafață totală de 3,30 hectare.

În munca de constituire s-a evidențiat în mod deosebit țăranca muncitoare Ioana Lupulescu care a dus o susținută muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, explicînd de la om la om avantajele pe care le prezintă această nouă formă de muncă.

„Eu, de pildă, spunea Ioana Lupulescu, celui cu care stătea de vorbă, anul trecut, de pe o suprafață numai de 10 ari, am recoltat 112 kg. tutun din care 76 kg. de calitate superioară. Tutunul obținut l-am predat statului pe bază de contract. La predare am primit suma de 5213 lei, plus avansul și materialele necesare (stropitori, sfoară, cuie etc.). Acum cînd vom face asociație, munca va fi mai ușoară, mai ales cu posibilitățile pe care ni le pune la dispoziție statul".

Asociația și-a ales consiliul de conducere compus din 3 membri, în care intră cei mai vrednici dintre țăranii asociați: Ioan Tudose, Emanoil Grivei și Ioana Lupulescu.

Apoi membrii asociației și-au întocmit cu sprijinul tehnicienilor un plan de muncă.

Corespondent
IOAN SBÎRCIOG

—◇—

Noi realizări

Muncitorii și funcționarii de la oficiul P. T. T. R. Ploești, ca și ceilalți muncitori din țara noastră, se preocupă continuu de îmbunătățirea muncii lor, de realizarea a cît mai multe economii.

Prin aplicarea metodei Voroșin, de bună organizare a locului de muncă, s-au obținut succese frumoase. De exemplu tovarășa Angelescu Victoria, aplicînd această metodă, a reușit să-și depășească planul cu 64 la sută, reducînd rebuturile la zero. Și utemistele Stoea Aba, Balotescu Elena, Friedman Maria și Bănică Maria au depășit planul cu peste 48 la sută.

Telefonistele de la P.T.T.R. Ploești conduse cu mult spirit de răspundere de către comunista Dobre Maria au îndeplinit planul în proporție de 112 la sută la venituri, iar la prestații de sută la sută. Ele au redus cu 60 la sută rebuturile.

Corespondent
ENOIU ION

Tîlcul celor două scrisori

Din lupta tineretului de la „Tricoul Roșu" pentru produse de bună calitate

Multe lucruri se pot întîmpla din pricina unei scrisori. La fabrica de tricotaje „Tricoul Roșu" din Arad, o scrisoare, sosită într-o zi obișnuită, a produs mare frămîntare. Scrisoarea era scurtă și suna cam așa: *„Calitatea unor articole produse de fabrica dumneavoastră s-a înrăutățit. Nu ne împăcăm însă cu faptul că o serie de sortimente nu corespund gustului și exigenței oamenilor muncii. La treningurile și broboadele berlineze — de pildă — folosiți o singură culoare, iar vopseaua nu rezistă la spălat. Consumatorii refuză aceste produse și de aceea vă rugăm să luați măsuri..." Semnat: Baza de desfacere M.I.U.-Oradea.*

Nimic din cele scrise nu denaturau adevărul. Tov. Martin Farkaș, directorul fabricii, se afla în fața unui fapt împlinit. Închipuirea îl duse într-un magazin din Oradea. Un tînăr refuza categoric treningul lucrat la „Tricoul Roșu".

„Nu vreau această marcă. Altele nu aveți?"

Nu se poate spune că critica bazei M.I.U. a fost pentru fabrica „Tricoul Roșu" o revelație. Reclamații se mai primiseră aici și alteori. Dar noua semnalare a faptului că oamenii muncii refuză mărfurile întreprinderii, atrase îndeosebi atenția conducerii de aici. Asta înseamnă că fabrica „Tricoul Roșu" a mers pe un drum greșit. Astăzi întregul popor muncitor luptă, pe baza dezvoltării industriei grele, pentru creșterea producției agricole și a bunurilor de larg consum. Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a trasat între altele sarcina îmbunătățirii radicale a calității și sporirii sortimentelor produselor industriei ușoare. Iată în schimb ce se întîmplă aici...

★

Prin grija organizației de partid și cu concursul utemiștilor scrisoarea fu larg popularizată în fabrică. În curînd aceeași frămîntare domni în rîndul tuturor muncitorilor. Fiecare se simțea vinovat față de cumpărători.

Discuții aprinse se născură în fiecare sector al fabricii, și mai cu seamă în sectorul raschel, încredințat tineretului cu cîtva timp în urmă. Aici se execută cele mai importante operații. Dacă muncitoarea este neatentă și mașina merge într-un singur fir, atunci rebutul nu poate fi evitat.

În consfătuirile care se înjghebară de la sine parcă, fiecare avu ceva de spus. Fetele judecau acum mai matur și scoteau în evidență lipsuri pe care înainte, stăpînite numai de ideea îndeplinirii normei, le trecuseră cu vederea. Iată, de exemplu, calitatea. Era ea corespunzătoare? De multe ori ar fi trebuit să le fie rușine să se uite la ochiurile scăpate de pe tricoturi, totuși, deși defectele erau multe, fetele nu le dăduseră importanță. Acum lucrurile trebuiau să se schimbe.

Utemistele Armențiu Amelia și Has Florica erau socotite în sector două tricoteure slabe și. mai cu seamă, nedisciplinate. De cînd tînăra maistră Zoica Tracan le-a citit textul scrisorii și, odată cu asta, ce-i drept, au fost și zdravăn criticate pentru lipsurile dovedite în muncă, ceva s-a schimbat în conștiința fetelor. Se mustrau că asemenea rușine se abătuse asupra fabricii, care nu se poate spune că nu le era dragă. Fetele aveau puține cunoștințe în meseria lor. Au hotărît să meargă la școala de calificare. Primele rezultate au fost afișate la gazeta de perete. Întregul colectiv a împărtășit bucuria lor.

Munca politică în rîndurile tineretului s-a îmbunătățit. Rînd pe rînd au fost atrase în ridicarea calificării profesionale alte tinere care se numărau înainte printre codași. Acesta a fost primul pas pe drumul lichidării lipsurilor.

După ce s-a sfătuit cu membrii comitetului organizației de bază U.T.M., utemista Emilia Popa a chemat la întrecere toate tinerele din fabrică pentru cucerirea titlului de „cea mai bună tricoteură".

În cadrul brigăzilor de tineret s-a studiat și s-a aplicat metoda sovietică Ciutchih. Întrecerea a întărit dorința tinerelor de a-și desăvîrși calificarea profesională. Fiecare dorea să merite locul de fruntaș.

De multe ori Amelia Armențiu lăsa cu greu cartea din mînă. Citea și învăța tot mai mult, cerea sfatul vîrstnicilor cînd întîmpina greutăți. Și iată că primul loc în întrecere nu mai era cucerit mereu doar de Emilia Popa, ci tot mai des și de Amelia Armențiu sau de Florica Has.

Dragostea tinerelor pentru meserie, dorința de a apăra cu cinste „marca fabricii", a învins.

Desigur că aici s-au arătat numai cîteva aspecte sumare din lupta dusă în fabrică pentru calitate. E binecunoscut faptul că, deși e important, nu e deajuns ca un grup de tinere să lucreze mai bine la mașini pentru ca producția să se îmbunătățească. O mare însemnătate o are, de pildă, întărirea controlului tehnic, care trebuie să fie executat de oameni pricepuți, cu o temeinică calificare, capabili de o înaltă exigență și grijă pentru interesele consumatorilor. Și în acest sens s-au obținut realizări, deși desigur că mai sînt multe de făcut.

Fapt este că produsele întreprinderii au început să fie din nou căutate de cumpărători. Lucrate cu dragoste și spirit de răspundere, ele au acum un aspect mai plăcut. În această perioadă, cînd se încheie contractele de livrare pe noul an între comerț și industrie, tricotajele „Tricoul Roșu" vor fi din nou comandate cu interes.

De curînd, la fabrică poșta a adus o nouă scrisoare. *„Produsele sînt mai bune și mai frumoase ca înainte. Acum vă rugăm să ne trimiteți cantități mai mari, mai ales din cele 25 sortimente noi pe care am aflat că le-ați fabricat".*

Semnat: Baza de desfacere M.I.U.-Oradea.

GHEORGHE CIRSTEA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

Succesele muncitorilor craioveni

Tot mai mulți sînt muncitorii din întreprinderile regiunii Craiova care și-au îndeplinit planul de producție pe primul trimestru din acest an. La uzina de mașini agricole „7 Noiembrie", de pildă, 140 de muncitori lucrează de pe acum în contul trimestrului II 1955, la fabrica „Electroputere" 175 muncitori, iar în unitățile de pe cuprinsul regionalei C F.R. Craiova numărul ceferiștilor care lucrează în contul trimestrului II a trecut de 4.200. Muncitori ca frezorul Iovan Florea de la fabrica „Electroputere", Ion Knizel de la uzina „7 Noiembrie", și mulți alți muncitori de frunte realizează lunar cîte 2—3 norme.

Însemnate realizări au obținut și minerii de la întreprinderea carboniferă Schela, de la minele Albeni, Rovinari și Baia de Fier, care extrag cărbune în contul ultimelor zile ale lui martie.

De la începutul anului și pînă acum, colectivul fabricii de țigarete Ada-Kaleh, a dat peste plan aproape 4.200.000 de țigarete Mărășești.

Colectările — în atenția organizațiilor U. T. M.

Din scrisorile care sosesc zilnic la redacția ziarului nostru aflăm că multe organizații U. T. M. au tras învățăminte prețioase din experiența campaniei de colectări din anul trecut și le aplică cu succes acum.

Tovarășul Nichitoiu Vasile ne scrie că utemiștii din comuna Botoșana, raionul Gura Humorului duc o intensă muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori pentru ca aceștia să-și predea cotele de lapte și carne pe anul 1955. Acțiunea lor dă roade mai ales că ei, cei dintîi se achită de obligațiile față de stat. Exemplul utemiștilor Ilie Solcan, Paraschiva Tomuț și Gheorghe Ghiață care în cursul lunii ianuarie și-au predat cotele de carne în proporție de 75 la sută a fost urmat de mulți țărani muncitori din comună. Amintim printre aceștia pe tovarășii Filip Băieș, Ioan Sticleț și Gheorghe I. Grigaci.

Organizația de bază U.T.M. n-a reușit însă să-i activizeze pe toți membrii în această muncă deosebit de importantă. Utemiștii Dumitru Creangă, Ioan Robu și Vasile Tomuț, nu-și îndeplinesc sarcinile pe care le au în această privință și nici nu sînt trași la răspundere.

În comuna Moldovița din regiunea Suceava, ne scrie tovarășul Aurel Moroșanu, utemiștii dau un sprijin susținut colectorului Vlad Alexa. Ei au hotărît în ședință să urmeze îndeaproape exemplul comuniștilor Zarughevici Filip, Bursuc Toader și Bosutaru Procopie care au predat pînă acum statului din cotele de lapte, între 50—100 litri. Mai mult, utemiștii se vor îngriji ca gazeta cetățenească să reflecte pe lîngă problema pregătirilor de primăvară și pe aceea a colectărilor.

Împreună cu agitatorii de partid, agitatorii utemiști din comuna Brusturi, raionul Tg. Neamț, ne informează corespondentul nostru voluntar Liviu Zavalichi, au mers în repetate rînduri pe teren pentru a explica țăranilor muncitori cu gospodării individuale importanța colectărilor. Acțiunile lor au fost încununate de succes, deoarece s-au priceput cum să vorbească cu oamenii, să trezească în ei simțămîntul datoriei cetățenești de a fi printre primii la predarea cotelor de carne și de lapte.

Sînt însă și organizații de bază U.T.M. ca cea din comuna Pogoanele, regiunea Ploești, — știrea ne-a fost trimisă de tovarășa Constanța Tarara — care manifestă o condamnabilă nepăsare în privința colectărilor. Utemiștii din Pogoanele au sprijinit în foarte mică măsură campania de colectări din anul trecut, lucru care a dus de altfel la neîndeplinirea planului pe comună. Ajutorul pe care l-au dat sfatului popular a fost destul de slab. Dar și mai rău este faptul că organizația nu s-a interesat îndeaproape de colectorul Obeală R. Ion, iar acesta se pare că numai atîta a așteptat, pentru a-și da frîu liber năravurilor; a luat mită în bani și produse de la chiaburi ca să-i scutească de cote. Mai tîrziu aceștia au fost prinși și înaintați justiției.

De lipsurile acestei organizații e vinovat și comitetul raional U.T.M. Pogoanele care întîrzie să ia măsurile de îndreptare în ceea ce privește sprijinirea bunului mers al colectărilor pe anul acesta.

Pentru ca piețele Capitalei să fie cît mai bine aprovizionate cu legume și zarzavaturi timpurii, acum, în vreme de iarnă tîrzie, la răsadnițele gospodăriilor agricole de stat din împrejurimi, se muncește cu multă sîrguință.
Iată în fotografie, un aspect de la răsadnițele gospodăriei agricole de stat din Mogoșoaia.

Dalta și ciocanul

„Unitatea" familiei

Cel mai apropiat de sobă — un om înalt, bine hrănit, își șterse ochii și nasul cu batista. Aproape mecanic, ceilalți izbucniră și ei în lacrimi. Dacă el, directorul Școlii de 7 ani nr. 10 din Satu Mare, varsă lacrimi, asta nu o face degeaba. Da. S-a întîmplat ceva foarte trist: prea iubitei sale fiice i-a sosit un anunț, că va trebui să ocupe postul de învățătoare la o altă școală. Și acolo precis că va avea un director mai rău, mai exigent de cît fusese taică-său.

— Ce fac, papa? Cum să plec de sub aripile tale?

— Nu plînge, scumpa mea garofiță; va merge taică-tău pe la prieteni, pe la cunoscuți și va aranja totul, totul. Nici o grijă, fata tatii! Pînă în momentul de față eu sînt director aici, iar cît timp Lemneanu va conduce această școală, nu va permite nici în ruptul capului să-i fie dezbinată familia. Voi bate cu pumnul în masă. Voi țipa pînă vor asurzi urechile tuturor. Am să le spun că tu crești în casa mea ca o mimoză, că ești fină ca un fir de iarbă...

— Altă comparație, papa. Iarba o mănîncă doar caprele.

— Nu mă învăța tu pe mine diplomație, fetițo! Am eu grijă de voi. Doar știți cît m-am zbătut să am la școala mea pe maică-ta ca profesoară, pe tine învățătoare, pe cumnata secretară...

— Și, doamne, ce bine ar fi să rămînă așa — murmură mama.

— Da, am trăit zile fericite pînă acum... reflectă tatăl cu glasul tare. Și în sinea lui începu să regrete acele zile patriarhale cînd, ca un adevărat tată, soț și cumnat, își aduna familia și spunea cu glasul plin de duioșie:

— Scumpa mea familie să mergem să mîncăm.

Și-și amintea cum mergea să mănînce friptura pregătită de harnica bucătăreasă a școlii, cum în felul acesta făcea „economii", și cum nimic nu se băga în seamă... Pentru că în definitiv, cum se putea băga de seamă lipsa a 120 de fripturi într-o lună? Și apoi, cine ar fi cutezat să-și vîre nasul în treburile internatului? La urma urmei tot el era și administrator. Și apoi a avut grijă să recruteze în școală niște „cadre", care-i dau ascultare întru-totul, și care formează un adevărat „pumn de fier". Cel mai cunoscut dintre aceștia este prietenul Ardeleanu, prietenul lui cel mai bun, care știe să mențină disciplina în școală. Are el „metodele lui": știe să bată. așa cadre „energice", mai rar. De aceea în școală nu sînt lipsuri, nimeni n-are nimic de zis, și nici nu-i nevoie de ***critică. Dar dacă în locul Liuței ar fi numit altcineva, atunci... atunci ar fi îngrozitor.***

Cam așa gîndea directorul, și ca o urmare a acestor gînduri, zise plin de îngrijorare:

— Dacă în locul Liuței ar veni altcineva nu știu ce va fi...

— Ne va distruge familia prin critică — spuse adînc îngîndurată Tanti Măriuța.

— Nu! Nu voi permite să intre în familia noastră, un străin. Le arăt eu cine este și ce poate un Lemneanu. Voi trece pe la cadre, voi face tot ce pot ca să păstrez unitatea familiei noastre!

Erau ceasurile două după miezul nopții. Consiliul de familie din casa Lemneanu a luat sfîrșit.

★

Un om înalt, cu nasul jumătate înfășurat în fularul de lînă fumurie, foarte îngîndurat, străbătea glonț străzile orașului Satu-Mare. Din cînd în cînd sprîncenele i se ridicau întrebător, iar pe frunte îi apăreau încrețituri dese.

Cu gîndul la Sfatul Popular, la cuvintele de jar pe care trebuie să le înșire inspectorului, nici nu observă că în drumul său izbise pe doi cetățeni, aproape svîrlindu-i de pe trotuar. Nu observă nici salutul unui grup de școlari care trecuse pe lîngă el. Gîndurile înfierbîntate îl purtau spre un singur țel: să nu fie mutată fiică-sa și mai ales să nu vină la școală vreun străin. Ah, ar fi îngrozitor. Numai la gîndul că ar putea fi criticat de cineva, directorul simți că-l trec nădușelile, deși era un ger de crăpau pietrele. Și-apoi, fata! Cum să-și lase el fetița pradă criticii străinilor? Poate că acolo va trebui să facă și planuri de lecții. Mai știi?

Cum a dres-o, cum a făcut-o, Lemneanu a găsit oameni înțelegători, care s-au lăsat înduioșați de cele ce erau să se întîmple în această unită și sfîntă familie, și au lăsat pe fiica directorului să funcționeze mai departe la școala tatălui său, unde să n-o atingă nici boarea vîntului, unde să n-o frămînte grija pregătirii lecțiilor pentru a doua zi și nici eventualele critici ale unor străini.

Ce bine s-a mai simțit mica lui fetiță! Și cum i-a mai sărit de gît!

Și Ardeleanu s-a bucurat. A sosit îmbujorat la față a deschis ușa casei și a rostit timid:

— Lasă-mă să te sărut și eu nene Lemneanule. Lasă-mă zău...

— Vino Mihăiță! Vino și felicită-mă. Ai pe cine felicita. Nu-i așa? Doar un director ca mine, mai rar.

— Sigur, nene! Dar de dimineață nu ***mi-ai răspuns la salut.***

— Se prea poate. Aveam și eu necazul meu. Crede-mă șefule, crede-mă. De unde era să știu că te superi așa, deodată? Ei, iartă-mă. În fața unui pedagog ca tine nu mi-e rușine să mă închin.

— Dacă s-ar întîmpla vreodată să mă mute și pe mine? Hai? Ce zici de asta?

— Nici o grijă. Știu ce vrei să spui. Cam multe vorbește lumea. Tu lasă-i însă în pace. Știu că mulți părinți nu te iubesc pentru că le-ai bătut copiii. Dar la urma urmei nu lumea conduce treburile școlii, ci eu. De tine nici nu m-aș putea despărți. N-avea teamă. De azi încolo voi fi și pentru tine ca un tată...

Și, ce să mai vorbim. De la această dată directorul și-a mai mărit familia cu un membru. Ce suflet bun, ocrotitor! Ce grijuliu tată! Cum știe el să-și înconjoare familia cu o adevărată dragoste părintească! Așa e el, Lemneanu. Pe cei mici, pe copii, de ce să-i iubească, să aibă grijă de ei? Sînt prea mici pentru a înțelege o dragoste directorială...

Așa stau lucrurile la Școala de 7 ani nr. 10 din Satu Mare, unde domnește dinastia Lemnenilor, lărgită cu membrii recrutați de către director cu multă grijă, care au dovedit la rîndul lor că sînt și ei „demni" de a face parte din dinastie. Examenul de admitere în familia directorului l-au luat prin palmele date copiilor, pe care îi socotesc ineducabili

★

Secția de învățămînt a regiunii... Da! Mai sînt oameni înțelegători pe lumea asta. De ce să pricinuiască nemulțumiri în sînul familiei Lemneanu prin cunoașterea situației din această școală? Și-apoi, să te duci pînă acolo, costă bani. Trebuie să „economisim" banii statului, au zis „înțelegătorii" de la regiune. Ce să le tulburăm liniștea să-i mai luăm, te pomenești și prin surprindere ca să-i punem într-o situație neplăcută? Doar unde e o astfel de „unitate", lucrurile precis că merg bine. Iată o logică de nezdruncinat.

Noi am recomanda șefului secției de învățămînt a regiunii, să-și scoată ochelarii trandafirii, să meargă pe teren și va avea posibilitatea să se convingă cu ochii și urechile sale că „unitatea" familiei Lemneanu de la Școala de 7 ani nr. 10 din Satu-Mare poate suferi mari modificări.

ION TEOHARIDE
N. PALICARU

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Cu privire la schimbarea practicii planificării agriculturii

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: A fost dată publicităţii hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., „Cu privire la schimbarea practicii planificării agriculturii".

În Hotărîre se subliniază că în activitatea Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., a Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. şi a Ministerului Colectărilor s-au înregistrat unele lipsuri şi greşeli serioase în ceea ce priveşte practica planificării agriculturii. Sistemul actual de planificare, cu o centralizare excesivă şi un mare număr de indici stabiliţi pentru colhozuri, S.M.T.-uri şi sovhozuri nu poate fi justificat printr-o necesitate de stat. O asemenea planificare de la centru determina o repartiţie nejustă a culturilor agricole, nu permitea colhozurilor să organizeze mai raţional creşterea animalelor — proprietate obştească, încătuşa iniţiativa lucrătorilor din S.M.T.-uri.

C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. consideră necesar să se treacă la un nou mod de planificare în colhozuri, punctul de plecare trebuind să fie volumul producţiei-marfă. Planificarea producţiei agricole trebuie să înceapă direct în colhozuri (împreună cu S.M.T.-urile) şi în sovhozuri. Ea trebuie să fie efectuată avîndu-se în vedere o mai bună folosire a loturilor de pămînt.

În conformitate cu planul de stat, se arată în Hotărîre, sarcinile pentru anul următor trebuie să fie aduse la cunoştinţa colhozurilor şi S.M.T.-urilor cel mai tîrziu la 1 septembrie a.c. Pornind de la sarcinile privind livrarea de produse agricole şi animale către stat şi asigurarea nevoilor colhozurilor şi colhoznicilor în ce priveşte aceste produse, colhozurile, cu participarea S.M.T.-urilor, vor stabili după propria lor apreciere suprafeţele de însămînţat cu diferite culturi, precum şi productivitatea creşterii animalelor şi efectivul de vite pe soiuri.

În hotărîre se spune în continuare că planurile de însămînţări şi planurile de dezvoltare a creşterii animalelor, elaborate în comun cu S.M.T.-urile trebuie să fie examinate şi aprobate de adunările generale ale colhoznicilor.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., se spune în încheiere în hotărîre, consideră că noul mod de planificare va permite tuturor colhozurilor şi sovhozurilor să îmbunătăţească valorificarea pămîntului dat în folosinţa lor şi să sporească considerabil producţia de produse agricole şi animale. Iniţiativa creatoare a colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri şi sovhozuri în opera de planificare a agriculturii va contribui la rezolvarea în termene mai scurte a sarcinii întregului popor în ceea ce priveşte avîntul puternic al agriculturii şi la asigurarea în ţară a unor cantităţi îndestulătoare de grîu, carne, lapte, cartofi, legume şi alte produse agricole, precum şi la satisfacerea deplină a nevoilor industriei în ce priveşte materiile prime.

Hotărîrea este semnată de N. S. Hruşciov, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. şi N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S

Vizita unor oameni de ştiinţă sovietici în Anglia şi Franţa

MOSCOVA 11 (Agerpres). — Universităţile din Londra şi Paris au invitat o serie de oameni de ştiinţă sovietici de seamă pentru a ţine un ciclu de conferinţe în faţa studenţilor, profesorilor şi colaboratorilor ştiinţifici din Anglia şi Franţa.

Înainte de a pleca la Londra, eminentul biochimist, academicianul Vladimir Enghelhardt, a declarat corespondentului agenţiei TASS următoarele:

Lucrările oamenilor de ştiinţă sovietici au pus bazele unei noi orientări în biochimie: mecano-chimia muşchilor, adică teoria despre legătura dintre fenomenele chimice şi cele mecanice în activitatea musculară. După cîte ştiu, cercetările în această direcţie, se desfăşoară pe larg în laboratoarele profesorilor englezi Joseph Needham, Baily şi alţii. De aceea, posibilitatea unui schimb direct de păreri care se prezintă acum, va fi fără îndoială utilă pentru reprezentanţii ştiinţei din ţările noastre. În afară de conferinţele ţinute la Universitatea din Londra, acad. V. Enghelhardt va vizita şi alte centre ştiinţifice din Anglia-Oxford, Cambridge, unde se vor ţine şedinţe ştiinţifice în problemele de biochimie.

De la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat la 10 martie a. c., ambasadei Statelor Unite din Moscova o notă cu următorul cuprins:

„Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste îşi exprimă respectul faţă de ambasada Statelor Unite ale Americii şi are onoarea a-i comunica următoarele:

În ultimul timp în presa americană şi cea sovietică a avut un puternic răsunet propunerea ziarului „Des Moines Register", care apare în statul Iowa din S.U.A., cu privire la schimbul unor delegaţii agricole între Statele Unite ale Americii şi Uniunea Sovietică. Guvernul Sovietic împărtăşeşte părerea că un schimb de delegaţii agricole între Statele Unite ale Americii şi Uniunea Sovietică ar putea să fie de folos.

Organele agricole sovietice sînt gata să primească în U.R.S.S. o delegaţie agricolă americană şi să trimită o delegaţie agricolă sovietică în S.U.A.

În legătură cu cele expuse mai sus Guvernul Sovietic ar dori să ştie care este atitudinea guvernului S.U.A. în chestiunea schimbului de delegaţii agricole între S.U.A. şi U.R.S.S.".

Sesiunea Adunării Populare Supreme a R. P. D. Coreene

PHENIAN 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 martie, la sesiunea Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene în cadrul discuţiilor asupra primului punct de pe ordinea de zi a sesiunii — discutarea Declaraţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S. — a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir.

El a declarat că „toţi oamenii iubitori de pace consideră Declaraţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. drept o nouă iniţiativă îndreptată spre slăbirea încordării internaţionale şi dezvoltarea legăturilor şi intereselor reciproce dintre popoare. Poporul coreean, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, sprijină şi salută cu căldură Declaraţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.".

În continuare, Nam Ir a analizat problema condiţiilor unificării paşnice a Coreei.

Refuzul imperialiştilor americani şi al clicii trădătoare a lui Li Sin Man de a sprijini Apelul Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, a declarat Nam Ir, nu înseamnă că drumul spre tratative între nord şi sud ar fi barat pentru totdeauna. Unificarea paşnică a patriei constituie dorinţa unanimă, problema cea mai vitală şi urgentă a poporului nostru şi nimeni nu va reuşi să oprească, nici măcar pentru o clipă, lupta pentru unificare.

Nam Ir a arătat că prezenţa trupelor americane în Coreea de sud, amestecul grosolan al S.U.A. în treburile interne ale Coreei, constituie cauza principală care împiedică unificarea paşnică a ţării.

După ce a subliniat că linia politicii externe a R.P.D. Coreene corespunde cerinţelor unificării paşnice a patriei, menţinerii şi consolidării păcii generale, Nam Ir a declarat:

„Guvernul republicii va continua să întărească colaborarea şi prietenia frăţească cu U.R.S.S. şi R. P. Chineză şi cu toate ţările de democraţie populară, să lărgească şi să dezvolte relaţiile de afaceri şi legăturile culturale cu acele state care doresc stabilirea de relaţii normale cu republica noastră".

Presa străină condamnă atacul banditesc de la Berna

PRAGA 11 (Agerpres). — Ziarul „Mlada Fronta", organ al Uniunii Tineretului Cehoslovac a publicat într-un număr recent un articol în care este demascată agenţia Globe Press, care şi-a cîştigat o faimă scandaloasă prin colportarea de ştiri calomnioase la adresa Republicii Populare Romîne.

Ziarul scoate în evidenţă deruta din presa elveţiană care a reluat pe larg minciunile lansate de sus-amintita agenţie. Totodată „Mlada Fronta" demască rolul murdar al trădătorilor fugiţi din ţările de democraţie populară scriind că cele întîmplate pun într-o lumină reală nu numai fondul murdar al atacului gangsteresc săvîrşit împotriva legaţiei R.P.R. de la Berna, ci şi activitatea agenturilor americane, a presei burgheze, cît şi a trădătorilor fugiţi din Cehoslovacia.

Ziarul „Prace" subliniază în articolul intitulat „Participarea la crimă constituie şi ea o crimă" rolul jucat de agenţiile americane de spionaj în organizarea atacului de la Berna şi scoate în evidenţă minciunile grosolane cu caracter calomnios răspîndite împotriva Republicii Populare Romîne — rodul fanteziei unui trădător ceh — difuzate de agenţia americană Globe Press, în scopul de a scoate basma curată pe vinovaţi.

Ziarul „Zemledelski Novini" publică un articol în care arată că şi în trecut în Elveţia au avut loc acte duşmănoase împotriva Republicii Populare Romîne.

★

BERNA 11 (Agerpres). — Ocupîndu-se de provocările grosolane la care s-a dedat agenţia Globe Press împotriva legaţiei R.P.R. de la Berna, ziarul „Schaffhauser Nachrichten" dezaprobă acele ziare elveţiene care au inserat asemenea minciuni în paginile lor.

Referindu-se la atacul împotriva legaţiei R.P.R. de la Berna, atac „ale cărui urmări diplomatice pentru ţara noastră (Elveţia n.r.) nici nu pot fi prevăzute, ziarul arată că un asemenea caz „nu ar trebui să fie tratat în stilul presei de senzaţii, căci în definitiv nu sîntem singuri pe lume, străinătatea citeşte ziarele noastre şi ar fi mai mult decît penibil dacă acolo s-ar crea impresia că în Elveţia oricine cunoaşte de fapt exact motivele ascunse ale atacului, numai poliţia şi Consiliul federal fac pe naivii.

Ca un exemplu al celor ce poate rezulta din graba după senzaţii cu orice preţ dovedită de presa elveţiană, ziarul aminteşte de următoarea ştire „senzaţională" publicată acum cîteva zile de mai multe ziare din Basel şi Berna. Aceste ziare au publicat şi comentat la 8 martie scrisoarea unui „elveţian din Romînia" care relata despre o spargere care ar fi fost săvîrşită la legaţia elveţiană din Bucureşti în anul 1948. Ziarul „Thurgauer Zeitung" căreia această ştire „nu i se părea tocmai sigură", a cerut informaţii la departamentul politic al Elveţiei de unde i s-a răspuns că o astfel de spargere nu a avut niciodată loc.

„Este aceasta singura minciună care zboară deasupra Bernei? se întreabă ziarul „Schaffhauser Nachrichten". Noi credem că nu". Făcînd aluzie la agenţia Globe Press, care a apărut cu numai cîteva săptămîni în urmă, ziarul scrie: „De cînd serviciile de presă şi de ştiri răsar ca ciupercile din pămînt iar ştiri şi informaţii se oferă la preţul de nimic, comerţul cu minciunile a devenit o afacere".

Impotriva acordurilor de la Paris!

MOSCOVA 11 (Agerpres). TASS transmite: La 10 martie a avut loc adunarea din Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor a reprezentanţilor vieţii publice din întreaga Moscovă, consacrată Zilei internaţionale de luptă împotriva acordurilor de la Paris şi a reînvierii militarismului german. La această adunare au participat reprezentanţi ai muncitorilor, activişti pe tărîm social, elevi şi studenţi.

Adunarea a fost deschisă de V. I. Krestianinov, preşedintele Consiliului regional al sindicatelor din Moscova.

Adunarea a adoptat în unanimitate o rezoluţie în care se condamnă cu hotărîre acordurile de la Paris, se exprimă solidaritatea cu toate popoarele din Europa, care sînt împotriva reînvierii militarismului german, pentru crearea unei Germanii democratice unite şi iubitoare de pace şi pentru asigurarea securităţii colective în Europa.

O grosolană încercare de a-l calomnia pe Jacques Duclos

PARIS 11 (Agerpres). — La 11 martie Jacques Duclos, preşedintele grupului parlamentar al Partidului Comunist Francez, a protestat în faţa Adunării Naţionale împotriva punerii în circulaţie a unor circulări apocrife, semnate cu numele său, şi scrise pe hîrtie cu efigia Adunării Naţionale. Aceste circulări care au fost adresate senatorilor în preajma dezbaterilor asupra ratificării acordurilor de la Paris, conţin ameninţări la adresa membrilor Consiliului Republicii dacă vor vota în favoarea ratificării acordurilor.

„Acesta nu este un caz particular — a spus Jacques Duclos. Circularele şi scrisorile false, atribuite deputaţilor şi membrilor Partidului Comunist s-au înmulţit în ultimul timp".

Declaraţia lui Hatoyama

TOKIO 11 (Agerpres). — Agenţia Kiodo Ţuşin anunţă că primul ministru Ikiro Hatoyama a declarat că a sosit momentul ca Japonia să numească o delegaţie care să ducă tratative cu Uniunea Sovietică în vederea normalizării relaţiilor dintre cele două ţări.

De comun acord cu ministrul de Externe Sighemiţu Mamoru, el a propus ca Arata Sugihara, preşedintele comitetului pentru probleme externe al partidului democrat al lui Hatoyama, să conducă delegaţia japoneză.

SCURTE ŞTIRI

☆ La 10 Martie, senatul iranian a ratificat acordul sovieto-iranian cu privire la reglementarea problemelor de frontieră şi a problemelor financiare.

☆ După cum anunţă ziarul „L'Humanite", la 9 martie au declarat grevă lucrătorii de la trei centre de cercetări ştiinţifice în domeniul energiei atomice. Greviştii cer majorarea salariilor.

☆ La 10 martie s-a deschis la Budapesta consfătuirea lucrătorilor din industria metalurgică a R. P. Ungare, convocată de Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi de Consiliul de Miniştri al R. P. Ungare.

☆ Faţă de situaţia creată în Orientul Mijlociu, guvernul egiptean a convocat o reuniune a primilor miniştri ai ţărilor arabe, care urmează să aibă loc la Cairo în a doua jumătate a lunii martie.

☆ După cum transmite Agenţia Vietnameză de Informaţii, imperialiştii americani şi complicii lor au paraşutat recent o mare cantitate de armament în regiunea Gueithau, situată la cinci km nord de oraşul Sam-Neua, adică în zona de regrupare a forţelor armate din Patet-Lao.

☆ Potrivit relatărilor agenţiei Associated Press, la 28 martie urmează să aibă loc la Washington o conferinţă în legătură cu problemele Indochinei la care vor participa S.U.A., Anglia şi Franţa.

☆ La 9 martie, la Leipzig a avut loc închiderea Tîrgului Internaţional de primăvară de la Leipzig pe 1955. După cum relatează presa, Tîrgul a fost vizitat de 560.000 de persoane din Republica Democrată Germană, Germania occidentală şi din alte 54 de ţări.

☆ După cum anunţă corespondentul din Londra al ziarului „Al Ahbar", guvernul englez „a informat guvernele Siriei, Libanului şi Iordaniei că nu aprobă crearea unei noi organizaţii a ţărilor arabe şi continuă să sprijine pactul turco-irakian".

☆ După cum anunţă agenţia United Press, ministrul Afacerilor Externe al Iranului, Abdullah Entezam, a declarat în cadrul unei conferinţe de presă că Iranul a acceptat invitaţia de a participa la conferinţa ţărilor din Asia şi Africa.

☆ La 11 martie subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi-a ţinut cea de a 7-a şedinţă la Lancaster House. Şedinţa, care a fost prezidată de şeful delegaţiei americane Henry Cabot Lodge, a ţinut o oră şi jumătate. Următoarea şedinţă a subcomitetului va avea loc la 15 martie.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Vizita în S.U.A. a unei delegaţii a redactorilor ziarelor studenţeşti şi de tineret sovietice

După cum s-a mai anunţat în presă, redactorii unor ziare studenţeşti americane care în 1953 au vizitat Uniunea Sovietică, au invitat în S.U.A. o delegaţie a redactorilor ziarelor studenţeşti şi de tineret sovietice.

Această invitaţie a fost acceptată şi în vara anului 1954, membrii delegaţiei sovietice au solicitat ambasadei americane la Moscova vize de intrare în S.U.A. Guvernul S.U.A. a respins însă această cerere, invocînd faptul că în perioada vacanţei de vară în S.U.A. activitatea studenţilor şi tineretului organizat este neînsemnată.

În noiembrie 1954, redactorii ziarelor studenţeşti sovietice au solicitat din nou să li se acorde vize de intrare în S.U.A.

La 10 martie 1955, ambasada S.U.A. a comunicat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. că grupului de redactori ai ziarelor studenţeşti şi de tineret din Uniunea Sovietică îi vor fi eliberate vize pe termen de 30 de zile. În decursul acestei perioade, grupul de redactori poate vizita oraşele New York, Washington, Detroit (Anne Harbour), Chicago, San Francisco şi Los Angelos. În loc de oraşul Atlanta, care se află în prezent în zona interzisă, grupul va putea vizita oraşul Tuskegee din statul Alabama.

Ambasada S.U.A. a anunţat că Departamentul de stat a refuzat să acorde vize pentru interpreţii sovietici. Totodată, ambasada a arătat că grupul de redactori ai ziarelor studenţeşti şi de tineret sovietice va fi însoţit de interpreţi şi ghizi puşi la dispoziţie de Institutul american de studii internaţionale.

Ambasada S.U.A. a anunţat că în itinerariul călătoriei se vor putea face schimbări de mică importanţă dar că toate schimbările urmează să fie examinate şi aprobate în mod special de către guvernul Statelor Unite în conformitate cu normele de deplasare existente.

Pregătiri intense pentru Festival

Tineretul polonez se pregăteşte activ în vederea celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului pentru pace şi prietenie. Tinerii îşi iau angajamentul să obţină rezultate mai bune în producţie şi să intensifice activitatea culturală şi sportivă.

De pildă, tinerii muncitori care lucrează la construirea centralei electrice „Jaworzno 2" (voevodatul Krakovia) şi-au luat numeroase angajamente în cinstea Festivalului.

Un număr tot mai mare de tineri din voevodatul Lodz participă la întrecerea în cinstea Festivalului.

Se crează numeroase noi ansambluri artistice de tineret mai ales la sate. În voevodatul Gdansk au fost organizate 61 de ansambluri. Acestea au şi anunţat că vor participa la concursurile voevodale. Un total de 1115 ansambluri artistice din voevodatul Gdansk au anunţat că vor participa la aceste concursuri. In voevodatul Rzeszow, datorită marii dezvoltări pe care a luat-o activitatea artistică de amatori, peste 1000 de ansambluri participă la concursuri. Sute de ansambluri artistice din alte voevodate vor lua de asemenea parte la concursurile organizate în cinstea Festivalului.

Impotriva primejdiei unui război atomic

La Praga a avut loc un miting pentru apărarea păcii organizat de studenţi din instituţiile de învăţămînt superior din Praga.

In cadrul mitingului a luat cuvîntul Jiri Pelikan, secretar general al Uniunii Internaţionale a Studenţilor, (U.I.S.) care a făcut cunoscut studenţilor din Praga rezultatele lucrărilor ultimei sesiuni a Comitetului Executiv al U.I.S.

Participanţii la miting au adoptat în unanimitate o rezoluţie, în care se spune printre altele: In prezent, în lumea întreagă se desfăşoară campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva primejdiei unui război atomic. Noi, studenţii cehoslovaci, sprijinim întru totul cererea oamenilor cinstiţi din lumea întreagă cu privire la distrugerea stocurilor de arme atomice şi încetarea imediată a producerii lor.

In sprijinul intereselor întregului tineret german

Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German a adresat Uniunii vestgermane a organizaţiilor de tineret „Bundesjugendring" o scrisoare în care i-a propus să discute în comun problemele importante privind interesele întregului tineret german şi să fixeze locul şi data pentru desfăşurarea tratativelor.

În scrisoarea sa de răspuns Uniunea „Bundesjugendring" a declarat că este gata să se întîlnească cu o delegaţie a Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German în ziua de 17 martie la Bad Godesberg.

Agenţia A.D.N. a publicat la 10 martie textul scrisorii de răspuns a Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, în care se exprimă regretul că întîlnirea dintre cele două organizaţii de tineret nu a avut loc înainte de discutarea problemei ratificării acordurilor de la Paris de către Bundestagul de la Bonn aşa cum a propus Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German. Totodată, Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German declară că este gata să se întîlnească cu reprezentanţii Uniunii „Bundesjugendring" la 17 martie la Bad Godesberg pentru a discuta problemele legate de lupta împotrivă acordurilor de la Paris şi a reînvierii militarismului german, pentru unificarea paşnică a Germaniei.

O ripostă grăitoare

După cum relatează ziarele din Tokio, pînă la 1 martie numai 1.496 de tineri japonezi s-au înrolat ca ofiţeri de rezervă în cadrul direcţiei apărării naţionale a Japoniei. Această cifră reprezintă mai puţin de o zecime din cei 15 000 de oameni prevăzuţi pentru înrolarea în programul direcţiei apărării naţionale a Japoniei.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză şi spaniolă

Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti nr. 10 (331)

Cuprinde:

Articol de fond: Să urmăm cu fermitate principiile leniniste ale construirii socialismului.

*** Cu privire la situaţia politică şi sarcinile partidului. *(Hotărîrea Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria).*

Otto Grotewohl: Să înfăptuim năzuinţa profundă a întregului popor german spre pace şi unitate!

Gh. Gheorghiu-Dej: Pentru un nou avînt al agriculturii în Republica Populară Romînă.

Emilio Sereni: Problemele politice şi organizatorice ale campaniei împotriva pregătirii unui război atomic.

Gil de Almeida: Decăderea agriculturii şi pauperizarea oamenilor muncii de la sate din Portugalia.

B. Kozelka: Din experienţa muncii cu activul de partid în organizaţia regională Praga a P.C.C.

Jan Mukarovsky: Poporul cehoslovac stă de strajă păcii.

Maurice Thorez: În legătură cu pericolul unui război atomic.

Jan Marek: Note politice: şantajul atomic şi falsele cuvîntări despre pace.

*** Toate popoarele cer: să fie distrusă arma atomică şi să înceteze producţia ei.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.

Preţul 40 de bani.

Finala campionatului de şah al U. R. S. S.

MOSCOVA 11 (Agerpres).— TASS transmite: La 10 martie, în cadrul finalei campionatului de şah al U.R.S.S. s-au disputat partidele întrerupte din rundele a 15-a şi a 16-a. Fără să mai reia jocul, Kahn a cedat la Smîslov şi Scerbakov la Mikenas, iar partida Averbach-Ilivîţki s-a dat remiză. Cu un mare interes au urmărit spectatorii continuarea partidelor Botvinik-Borisenko şi Petrosian-Keres. După cum s-a anunţat, cu puţin înainte de întrerupere, Botvinik a făcut o combinaţie inexactă care a dus la pierderea unui pion. Mulţi dintre marii maeştri considerau că Botvinik nu va mai putea salva această partidă. La reluare, Borisenko a ales însă un plan de acţiune care nu era cel mai fericit şi în curînd s-a angajat o luptă îndîrjită. La fel ca în partida cu marele maestru german Unzicker, care a făcut senzaţie la cea de a 11-a Olimpiadă, Botvinik a demonstrat marea sa virtuozitate în analiza finalurilor dificile. În ciuda pionului său suplimentar, Borisenko s-a văzut nevoit să accepte remiza la mutarea 61-a.

Nici Keres n-a putut să-şi valorifice avantajul în partida întreruptă cu Petrosian. Lăsîndu-se tentat de posibilitatea transformării unui pion, Keres a pierdut iniţiativa şi în faţa apărării precise a lui Petrosian a consimţit la remiză.

Furman l-a învins pe Simaghin, Antoşin pe Kahn, Flohr pe Averbach, iar Kotov a cîştigat la Borisenko şi Korcinoi.

După 16 runde, în clasament conduce marele maestru Vasili Smîslov cu 11 puncte. El este urmat de Gheller — $10^1/_2$ puncte, Botvinik şi Spasski cu cîte 10 puncte. Petrosian, singurul jucător neînvins de la începutul turneului, are $9^1/_2$ puncte.

Informaţie

„Gazeta literară" organizează duminică 13 martie ora 10, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare, o consfătuire cu cititorii săi studenţi de la Facultatea de filologie, Facultatea de filozofie, Institutul de literatură şi critică „Mihail Eminescu", Facultatea de ziaristică, Institutul de limbi străine „Maxim Gorki", Institutul pedagogic, Institutul de arte plastice „N. Grigorescu", Institutul de teatru „I. L. Caragiale", Conservatorul „Ciprian Porumbescu" şi din celelalte facultăţi şi institute.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Traviata; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsaţi-mă să cînt; **Naţional „I. L. Caragiale" (Studio):** Ultima oră; **Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia):** Fata fără zestre; **Tineretului:** Drumul soarelui; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Micii burghezi; **Teatrul Municipal:** Dragoste în zori de zi; **Armatei** (Sala din B-dul Magheru): Furtuni de primăvară; **Armatei** (Sala din Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; **Muncitoresc C.F.R.:** Intrigă şi iubire; **Ansamblul de Estradă** (Sala din Calea Victoriei): Să cînte muzica; **Circul de Stat:** Carnavalul circului.

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare: Un vals vienez; **Republica, Elena Pavel, Moşilor:** Stiletul; **I. C. Frimu, Tineretului, Donca Simo:** Scăpat din ghiarele demonului; **Maxim Gorki, Libertăţii:** Din Argentina în Mexico; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Vînătorii veseli, Meciul de fotbal Austria — R. P. Ungară, Feriţi copiii de gripă, Pioneria Nr. 9 Concurs sportiv în pădure; **Lumina:** Iepuraşii cei isteţi; **Al. Popov, M. Eminescu:** Ne-am întîlnit undeva; **Gh. Doja, Vasile Roaită:** Aventurile vasului Bogatîr; **Victoria, 1 Mai:** Expresul de Nürnberg, Gelozia, bat-o vina; **Unirea:** Vinovaţi fără vină; **Cultural, Popular:** Mascarada; **C. David:** Desfăşurarea, ...Şi Ilie face sport; **Al. Sahia:** Nunta n-a avut loc; **Flacăra:** Primăvara pe gheaţă; **T. Vladimirescu:** Brigada lui Kotovski; **Aurel Vlaicu:** Jucătorul de rezervă; **Munca:** Aşteaptă-mă; **Arta:** Septembriştii; **Mioriţa:** Iepuraşii cei isteţi; **23 August:** Fără acoperiş, Umor pe sfori; **Ilie Pintilie:** Bănuţul; **8 Mai:** Poemul dragostei; **Volga:** Comedianţii; **N. Bălcescu:** Dama cu camelii; **Gh. Coşbuc:** Inima noastră; **Rahova:** Volga-Volga; **Olga Bancic:** Roma, orele 11.

Cu aparatul fotografic pe glob

Pentru aceleaşi năzuinţe

Iarna se apropie de sfîrşitul ei firesc. In natură se desfăşoară o bătălie înverşunată între zilele mohorîte, reci ale iernii şi cele luminoase şi călduţe ale primăverii. In acelaşi timp, pentru zile luminoase şi senine luptă şi oamenii. In ţările iubitoare de pace ei luptă pentru a face ca viaţa liberă pe care şi-au cucerit-o cu multe jertfe să se întărească, să

nu mai poată fi nicicînd călcată în picioare de duşmani. In ţările unde oamenii sînt încă robiţi, acolo unde guvernele au ca o preocupare principală adîncirea mizeriei maselor, pregătirea unui nou război — acolo oamenii muncii duc altfel de luptă.

In primele rînduri ale acestei lupte este tineretul de pe toate meridianele globului.

Dacă vom îndrepta obiectivul aparatului nostru fotografic spre Iran, de pildă, el va prinde o puternică imagine a luptei curajoase pe care o duce tineretul iranian astăzi. Prima fotografie arată reprimarea de către poliţişti a unei demonstraţii a tineretului din Teheran împotriva guvernului fascist Zahedi.

În Europa, tineretul luptă împotriva primejdiei pe care o poartă acordurile de la Paris. Strigînd „Nu" Uniunii Europei occidentale!", cerînd „Pace şi muncă", tinerii italieni din Roma, (a doua fotografie), îşi manifestă cu curaj împotrivirea faţă de planurile pe care le urzesc guvernanţii Italiei înhămaţi la carul războinic al imperialiştilor americani.

Tinerii vor să se cunoască, nu să se ucidă reciproc. Ei au dovedit deseori că „Pace şi Prietenie" sînt cuvinte cu un adînc conţinut. Toţi tinerii cinstiţi de pe glob ştiu că pacea şi prietenia înseamnă posibilitatea de a colabora pentru construirea unui viitor fericit. Împreună cu studenţii sovietici de la Facultatea de geologie a Universităţii „M. V. Lomonosov", studenţii indieni care au vizitat de curînd Uniunea Sovietică, schimbă autografe şi adrese (fotografia a treia). Ei dovedesc prin aceasta voinţa lor dîrză de a lupta din toate puterile pentru apărarea viitorului omenirii.

Aparatul fotografic şi-a terminat misiunea. Cu ajutorul lui cunoaştem astăzi trei aspecte în plus ale luptei tineretului lumii pentru destindere internaţională, pentru independenţă, pentru pace şi prietenie între popoare.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00.– Secţia scrisori Tel. 7.68.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".